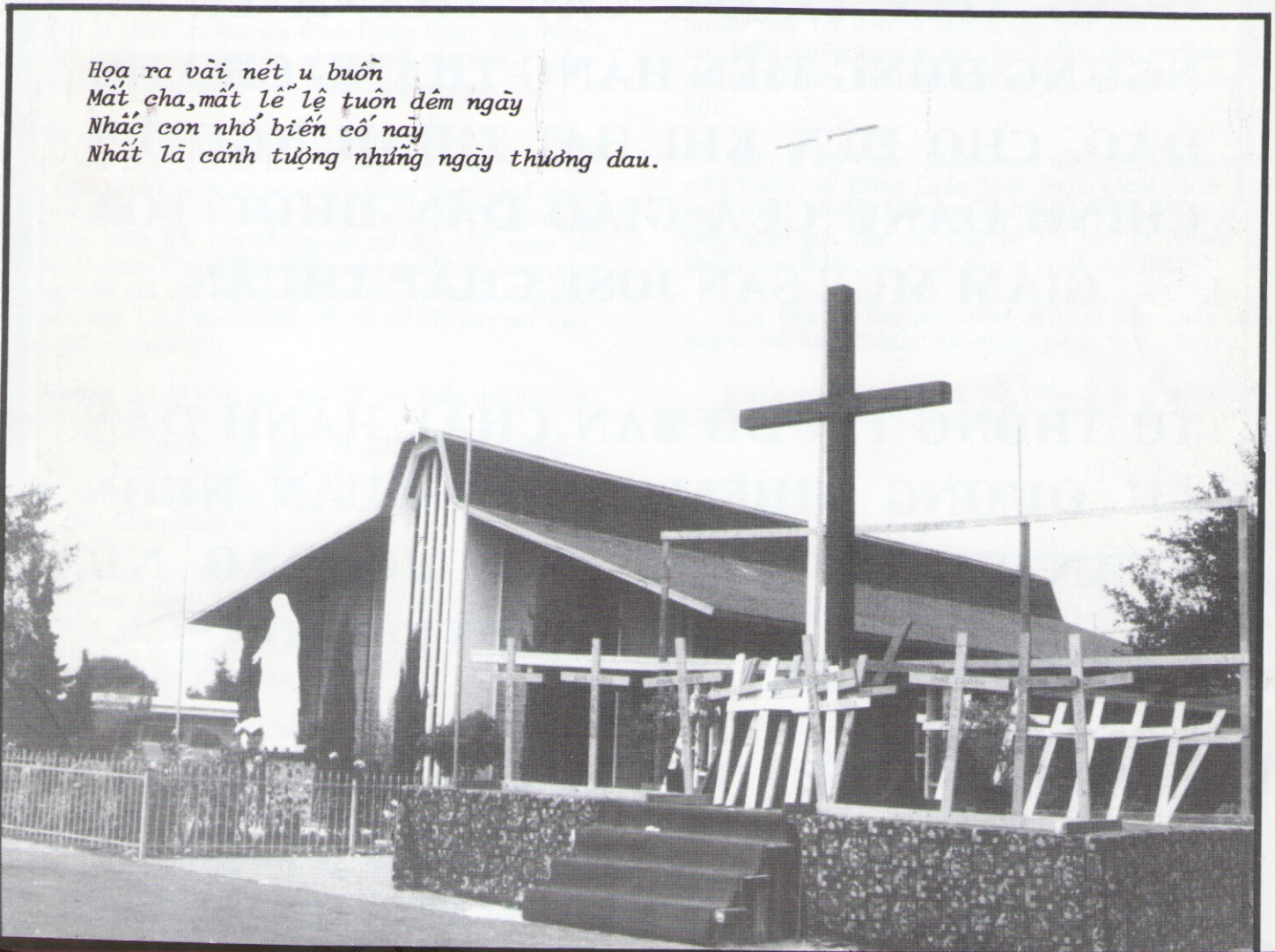

BẢN TIN

CHÍNH NGHĨA

DO ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ và HÒA BÌNH
TẠI GIÁO PHẬN SAN JOSE CHỦ TRƯỞNG

Họa ra vài nét u buồn
Mắt cha, mắt lệ lệ tuôn đêm ngày
Nhắc con nhớ biển cô này
Nhất là cảnh tượng những ngày thương đau.

ra vài nét u buồn

cha, mắt lệ lệ tuôn đêm ngày

con nhớ biển cô này

Nhất là cảnh tượng những ngày thương đau

Xứ này cũng cảnh bơ dậu.

Đại Diện Ủy Ban:

- Ô. TRẦN AN BÀI

- Ô. NGUYỄN VĂN HIỆT

- Bà NGUYỄN DUY LIÊN

- Ô. ĐỖ ĐIỆN THOẠI

- Ô. PHẠM TIẾN

- Ô. VŨ HUYNH TRƯỞNG

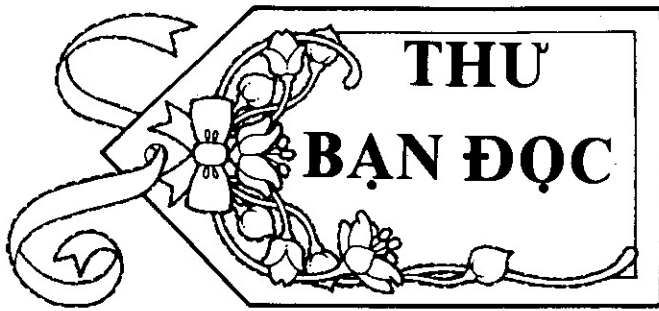
592 BALTIC WAY, SAN JOSE, CA 95111

Đ.T. (408) 227-6739

**GIÁO DÂN TẠI HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC
THÁNH TỬ ĐẠO SAN JOSE TIẾP TỤC NGUNG
ĐÓNG TIỀN TRONG CÁC THÁNH LỄ VÀ
NGUNG ĐÓNG TIỀN HÀNG THÁNG CHO HỌ
ĐẠO, CHO ĐẾN KHI HAI THỈNH NGUYỆN
CHÍNH ĐÁNG CỦA GIÁO DÂN ĐƯỢC TÒA
GIÁM MỤC SAN JOSE CHẤP THUẬN**

**TỜ THÔNG TIN DO BAN CHẤP HÀNH DÂN
CỬ ĐƯƠNG NHIỆM LÀ CƠ QUAN NGÔN
LUẬN CHÍNH THỨC CỦA HỌ ĐẠO NỮ
VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO**

**GIÁO DÂN HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH
TỬ ĐẠO TRIỆT ĐỂ TUÂN THEO CÁC QUYẾT
ĐỊNH CỦA BAN CHẤP HÀNH DÂN CỬ
ĐƯƠNG NHIỆM DO ÔNG TRẦN CÔNG THIÊN
LÀM CHỦ TỊCH**

SAN JOSE, 19-8-86

Kính gửi:

Tiền Sĩ Trần An Bài
Giáo Sư Trần Công Thiện

Thưa Quý Vị,

Tôi là một trưởng gia đình Công Giáo Việt Nam tại San Jose, xin cảm ơn sự hy sinh của Quý Vị cho Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại San Jose.

Sự can đảm và hy sinh của Quý vị đã nói lên truyền thống anh hùng bất khuất của dân tộc Việt Nam, đã làm cho tôi và một số bạn hữu bưng kính. Quả thực vậy, từ ngày đặt chân đến Mỹ, từ năm 1977, gia đình tôi luôn luôn ghi tên trong các xứ đạo Mỹ, ngay cả khi có Trung Tâm Công Giáo, chúng tôi có đóng góp nhưng vẫn ghi tên trong xứ đạo Mỹ, vì quan niệm có ghi tên vào 1 xứ đạo là đủ rồi, và xứ Mỹ hay xứ Việt cũng giống nhau.

Những các sự kiện gần đây đã cho thấy quan niệm của chúng tôi sai lầm:

1) Với sự phân loại của Tòa Giám Mục và những kẻ "cùng loại", chúng tôi được xếp vào loại những người không thêm đơai hơai gì đến một trung tâm cho người Công Giáo Việt.

2) Chúng tôi từ trước cứ tưởng mình và những người Công Giáo khác là một phe. Nay qua sự phân loại, thấy có 3 phe và "phe" chúng tôi được ám chỉ cho thấy sẵn sàng chấp nhận "hòa đồng" (hay "đồng hóa") với Mỹ. Ôi, nhục thay!

Chỉ vì tự ái vật mà Đức Giám Mục Pierre DuMaine dùng quyền lực như một nhà cai trị thời Pháp thuộc chứ không phải như một chủ chăn nhân tử của truyền thống Thiên Chúa Giáo.

Thời Pháp thuộc, thực dân đã cho Hoàng Cao Khải làm Tổng-Đốc-Triều-Đình Việt Nam, mang quân của Triều-Đình đi đánh dẹp những kẻ "phân loạn" với "triều đình" trong đó có cả vua Hàm Nghi. Nay lịch sử lại tái diễn, Cha Dương đã được phong làm Cha Chính Xứ để dẹp những kẻ không kịp hay không chịu "hội nhập", "hòa đồng", hoặc "đồng hóa" với Mỹ.

Dân tộc Việt đã không quên những vị anh hùng như Hàm Nghi, Phan đình Phùng, Hoàng hoa Thám và nhiều vị khác, bất chấp nhục nhậi khó cực, từ hổ ngai vãng, quan tước để tranh đấu giải phóng đất nước.

Những người Công Giáo Việt Nam lưu lạc nơi xứ người cũng sẽ không quên công lao của quý vị.

Thực dân Pháp đã sỉ nhục những nhà ái quốc Việt Nam; nay Giám Mục gốc Pháp cũng đã theo gương để sỉ nhục quý vị. Sự thật đã có lịch sử chứng minh. Không phải là dùng quan quân triều đình đi đánh dẹp mà có thể biến các nhà ái quốc Việt Nam thành những kẻ tội đồ với quốc dân. Không có việc theo Công Giáo là theo Tây. Thực dân Pháp đã cố tình cho thầy theo Công Giáo là theo Tây. Nay một số kẻ ham chức tước đã cố tình theo Mỹ không cần một trung tâm để bảo tồn và phát huy truyền thống Việt.

Không giống bọn người tử trước tới nay không tiếng tăm, không làm nên trò trống gì, Quý Vị là những người đã từng thanh đạt, đã từng giữ những chức vụ đáng kính, hẳn những chức vụ trong Cộng Đồng Công Giáo nhỏ bé San Jose không phải là những "bước thang danh vọng" của quý vị, mà chỉ vì muốn duy trì truyền thống dân tộc cho thế hệ mai sau, khỏi quên nguồn gốc, khỏi đẩy cha mẹ vào nhà dưỡng lão hay phó mặc những bậc sinh thành cho xã hội.

Thật là hổ thẹn khi mai sau này một thanh niên, một thiếu nữ Công Giáo Việt Nam không biết viết chữ Việt, không biết đọc một câu kinh tiếng Việt. Đến ngày giỗ cha mẹ, ông bà thì bày ra B-B-Q mà chẳng đọc được câu kinh nào vì có ai dạy đâu?

Xin Quý Vị hãy can đảm nói chỉ tiền nhân. Xin hãy vì thế hệ tương lai mà mạnh tiến.

Khẩn cầu Cha Nhân Tử Trên Trời ban mọi ơn lành cho Quý Vị và Cộng Đồng.

Nay Kính,
Nguyễn H.L.

DANH SÁCH CÁC VỊ HẢO TÂM GIÚP CHÍNH NGHĨA

Patricia Gallagher.....	\$30.00
Cụ Nhiệm.....	\$50.00
Anh Đan	\$40.00
Ô. Hiệt.....	\$20.00
Ô. Lâm	\$40.00
Ô.B.Hoàn Tiên Vũ.....	\$100.00
Bùi Thu	\$20.00
Vô Danh	\$20.00
Ô. Quang	\$20.00
Bùi Văn Lâm.....	\$100.00

BAO CHÍNH NGHĨA

Đáng quang Cha đến xứ này
Lời rằng "không nhận" tổ bầy lông con
Hung hăng chó chạy lon ton
Cảnh binh cầm gậy đứng dõm giáo dân.

Thư gửi Đức Giáo Hoàng của Ông Trần Công Thiện và Ông Trần An Bài

San Jose ngày 29 tháng 8 năm 1986

Kính gửi: Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô Đệ II.
c/o Sacra Congregatio Pro Doctrina Fidei.
Piazza Del S. Uffigio, 11
00193 Roma, Italia.

Kính Tân Đức Thánh Cha,

Chúng con ký tên dưới đây là **TRẦN CÔNG THIÊN**, Chủ Tịch Ban Chấp Hành Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo thuộc Giáo Phận San Jose, California, Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ và **TRẦN AN BÀI**, Thành Viên Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình tại Giáo Phận San Jose, trân trọng đệ trình Đức Thánh Cha sự việc sau đây:

Nguyên Họ Đạo chúng con gồm khoảng 4,000 giáo dân Việt Nam tỵ nạn đã tạo mãi được 1 Thành Đường vào năm 1982. Đã từ lâu chúng con xin Đức Cha Pierre DuMaine, Giám Mục Địa Phận San Jose, thành lập một giáo xứ thế nhân cho chúng con chiếu điều 518 Bộ Tấn Giáo Luật, giống như 14 giáo xứ thế nhân đã được các Đức Giám Mục Hoa Kỳ thiết lập cho những người Việt Nam tỵ nạn trên toàn Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ. Nhưng Đức Cha DuMaine vẫn tìm đủ mọi lý lẽ để khước từ và chủ trương hội nhập chúng con vào các giáo xứ địa phương một cách quá sớm. Mới đây Ngài đã bổ nhiệm Linh Mục Paul Lưu Định Dương về giữ chức chánh xứ Họ Đạo chúng con. Năm 1984 Linh Mục Dương là người đã công khai chống đối thỉnh nguyện xin thành lập Giáo xứ của chúng con và yêu cầu Linh Mục Nguyễn Văn Tịnh là cựu Chánh Xứ và cũng là người ủng hộ lập trường của chúng con phải từ chức.

Do đó, thế theo lời yêu cầu của giáo dân, chúng con đại diện họ đề đệ đạt 2 thỉnh nguyện lên Đức Cha DuMaine:

- A/. Thành Lập Giáo Xứ Thế Nhân cho cộng đồng chúng con.
- B/. Hủy lệnh bổ nhiệm Linh Mục Dương và thay thế bằng một Linh Mục khác biệt thưởng yêu Cộng Đồng chúng con.

Nhưng Đức Cha DuMaine chẳng những không cứu xét mà còn bắt 2 cha phó chúng con rời khỏi Họ Đạo ngày 21-7-86, cấm cử hành các phép Bí Tích tại nhà thờ Họ Đạo, cấm các Linh Mục không được làm lễ tại các tú gia chung quanh Họ Đạo, khóa cửa Nhà Tam không cho giáo dân rước lễ. Trước ngày tấn phong LM Lưu định Dương, Toa Giám Mục San Jose đã, qua báo chí và công luận, hăm dọa sẽ rút phép thông công chúng con để áp lực cộng đồng giáo hữu.

Bởi các lẽ trên, chúng con kính trình các điểm sau đây:

1/ Về hình thức: Chúng con kính cần xin Đức Thánh Cha chấp nhận đơn kháng cáo của chúng con vì đã được làm trong thời hạn luật định chiếu điều 1630 và 1734 Giáo Luật. Chúng con cũng đã đệ nạp một đơn kháng cáo lên Đức Giám Mục Pierre DuMaine, Giám Mục Giáo Phận San Jose.

2/ Về nội dung:

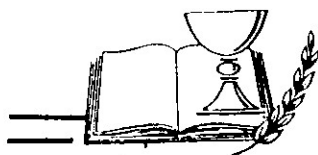
- a) Xin Đức Thánh Cha tiêu hủy quyết định đề ngày 18 tháng 8, 86 của Đức Giám Mục Pierre DuMaine ra và tuyệt thông đối với chúng con vì đã không đặt căn bản trên Giáo Luật.
- b) Chúng con chỉ là đại diện của giáo dân, làm theo ước vọng của giáo dân. Sau khi hai chúng con bị phạt và rút phép thông công, 2274 giáo dân đã phản kháng ĐGM DuMaine về lệnh rút phép thông công và lập luận rằng nếu việc đăng 2 thỉnh nguyện của chúng con là 1 hành vi đáng bị rút phép thông công thì họ cũng xin lãnh hình phạt này cùng với chúng con.
- c) Thỉnh nguyện của chúng con xin thành lập giáo xứ thể nhân phù hợp với điều 518 Giáo Luật.
- d) LM Lưu Đình Dưỡng không hội đủ những điều kiện để được bổ nhiệm làm chánh xứ chiếu điều 1740 và 1741 SS3 Giáo Luật.
- e) Đức Cha DuMaine khi bổ nhiệm Lm Lưu Đình Dưỡng đã bất chấp quyền lợi và tiếng nói của dân. Hành động này vi phạm điều 524 Giáo Luật.
- f) ĐC DuMaine đã trích dẫn những điều luật sau đây trong bộ giáo luật để ra hình phạt: 1341, 1347 SS1, SS2, 1369, 1373, 1375, 1331 SS1. Nhưng không có điều luật nào trong các điều trên cho phép ĐGM ra và tuyệt thông cho giáo dân cả. Hơn nữa, chúng con không thể chấp nhận những lời cáo buộc mờ hồ và vô căn cứ của Đức Giám Mục DuMaine.

3/ Về hiệu lực lệnh ra và tuyệt thông: Chúng con đã thông báo cho Đức Cha DuMaine việc kháng cáo này và do hiệu lực của việc kháng cáo, chiếu điều 1353 Giáo Luật, quyết định của Đức Cha DuMaine đã bị đình chỉ và chúng con vẫn tiếp tục hưởng mọi quyền lợi cũng như tuân giữ các nghĩa vụ của một tín hữu thuộc Giáo Hội Công Giáo La Mã.

Nay kính đôn,

Trần Công Thiện
Trần An Bài

Đính kèm: — Thủ kháng cáo gửi ĐGM Pierre DuMaine đề ngày 28 tháng 8, 86
— Thủ phản đối lệnh ra và tuyệt thông.
— Thủ đề ngày 29 tháng 7, 12 và 18 tháng 8, 86 của ĐGM DuMaine.

Thư phản đối lệnh ra và tuyệt thông

Chúng con ký tên dưới đây là những Giáo Dân Công Giáo Việt Nam thuộc Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo trực thuộc Giáo Phận San Jose, Tiểu Bang California, Hiệp Chung Quốc Hoa Kỳ.

Theo Bản Tin Phổ Biến Báo Chí của Giáo Phận San Jose đề ngày 15 tháng 8, 1986 và được phân phối bởi Linh Mục Eugene Boyle, là Đức Giám Mục Pierre DuMaine đã quyết định ra VÀ TUYỆT THÔNG kể từ ngày 16 tháng 8, 1986 cho hai người Đại Diện Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam là Ông Trần Công Thiện, Chủ Tịch Ban Chấp Hành và Ông Trần An Bài, là một trong sáu người Đại Diện của Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình.

Chúng con quan niệm rằng:

THỨ NHẤT: Hai thỉnh nguyện chính đáng của Cộng Đồng là hoàn toàn xuất phát từ tâm tư của mỗi Giáo Dân nhằm mưu ích việc phát triển Địa Phận chứ không vi phạm bất cứ một điều khoản nào của Giáo Luật để có thể bị chế tài. Ông Trần Công Thiện và Ông Trần An Bài chỉ là những người được Cộng Đồng lựa chọn để đạo đạt giữ những ước nguyện của toàn thể Giáo Dân lên Bề Trên mà thôi.

THỨ HAI: Việc hành xử VÀ TUYỆT THÔNG là quyền tối thượng của Giám Mục và Giáo Hội. Tuy nhiên khi đưa ra những biện pháp chế tài cũng lúc với những lời khuyên dụ là nếu chấp nhận Linh Mục Lưu đình Dương làm Chính Xứ thì VÀ TUYỆT THÔNG sẽ được huy bỏ. Tử sự hành xử đó, chúng con nhận thấy Đức Giám Mục DuMaine đã lợi dụng quyền bính Giáo Hội ban cho để làm những cuộc đối chác quyền hành và khinh thường phân rỗi của Giáo Dân.

THỨ BA: Quyết định xử VÀ TUYỆT THÔNG cho ông Trần Công Thiện và Ông Trần An Bài có tính cách bất công bởi lẽ mọi việc đều do toàn thể Giáo Dân hành xử và quyết định mà nay chỉ hai người Đại Diện chịu trách nhiệm.

Từ những quan niệm đó, chúng con cực lực phản đối quyết định của Đức Giám Mục DuMaine ra và tuyệt thông đối với hai Ông Trần Công Thiện và Trần An Bài.

Nếu Đức Cha quan niệm việc đề trình hai thỉnh nguyện nói trên là phạm Luật và đang bị lãnh VÀ TUYỆT THÔNG thì Đức Cha cũng tuyên hình phạt đó cho chúng con.

Làm tại San Jose ngày 18 tháng 8, 1986

Ở ĐÂU CÓ ÁP BỨC BẤT CÔNG, Ở ĐÓ KHÔNG CÓ HÒA BÌNH

ÁN VẠ TUYỆT THÔNG CHO HAI VỊ ĐẠI DIỆN CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO

ĐÃ BỊ ĐÌNH CHỈ TỨC KHẮC.

Ngày 15-8-86, Tòa Giám Mục San Jose đã công bố bản tin gửi cho giáo dân và các hệ thống truyền thông về ý định sẽ ra và rút phép thông công đối với hai Ông Trần Công Thiện, Chủ Tịch Ban Chấp Hành và Ông Trần An Bài, thành viên Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình, nếu hai Ông không khuyên can giáo dân đứng chống đối lễ tấn phong Cha Lưu Đình Dũng làm Chánh Xứ Họ Đạo vào ngày 16-8-86.

Nhưng hai Ông đã không làm việc này và hậu quả là Tòa Giám Mục San Jose đã phải cầu cứu 70 cảnh sát và 1 đàn chó săn bao vây trong và ngoài nhà thờ. Quang cảnh buổi lễ tấn phong, theo lời tường thuật của nhật báo San Jose Mercury News, ồn ào giống như một trận football.

Ngày 18-8-86, Đức GM DuMaine đã chính thức công bố lệnh rút phép thông công cho hai Ông chiếu các điều 1341, 1347 SS1 và SS2, 1369, 1373, 1375 và 1331 SS1 Giáo Luật.

Tuy nhiên các nhà am tường Giáo luật khi được tin này đã phải sửng sốt về hành động của ĐGM DuMaine vì trong tất cả các điều luật kể trên, không có điều luật nào cho phép Đức Cha áp dụng hình phạt rút phép thông công ca.

Kể từ ngày ban hành Bộ Tân Giáo Luật, Giáo Hội đã hạn chế rất nhiều những trường hợp rút phép thông công và trong 9 trường hợp bị hình phạt nay thì có 7 trường hợp chỉ có Đức Giáo Hoàng mới được tuyên phạt. Còn lại 2 trường hợp sau thì cả Đức Giáo Hoàng lẫn các Đức Giám Mục được quyền tuyên. Đó là khi một người công khai chối đạo và phá thai. Rõ rệt đây không phải là trường hợp của hai Ông Trần Công Thiện và Trần An Bài.

Do đó, ngày 28-8-86 hai Ông đã chính thức kháng cáo quyết định của Đức Cha DuMaine lên các giới chức có thẩm quyền trong Giáo Hội và chiếu theo Giáo luật, việc kháng cáo này có hiệu lực đình chỉ tức khắc và rút phép thông công của Đức Cha DuMaine.

Đây là một bằng chứng cụ thể thứ hai chứng minh rằng Tòa Giám Mục chẳng những đã không đối xử với cộng đồng giáo dân VN tại San Jose bằng tình thương mà lại dùng thần quyền và thế quyền với võ lực, cho sẵn để đàn áp con chiên, và bắt chấp cả giáo luật. Lần thứ nhất trong cuộc đối chất trên Đài Truyền Hình ngày 3-8-86 giữa Linh Mục Tổng Quản Terrence Sullivan, đại diện Tòa Giám Mục và Ông Trần An Bài, đại diện giáo dân.

Ông Bài đã khẳng định rằng định chế Mission mà Đức GM DuMaine ban cho Họ Đạo không còn được quy định trong Bộ Tân Giáo Luật, nhưng Cha Sullivan vẫn chủ trương là còn. Nếu đọc lại các điều khoản 516 và 518 Bộ Tân Giáo Luật, người ta mới thấy một Giáo dân thông hiểu giáo luật không thua gì một giới chức cao cấp của Tòa Giám Mục San Jose.

Và lần thứ hai ĐGM DuMaine đã bắt chấp giáo luật tuyên một hình phạt vô giá trị cho 2 vị đại diện giáo dân VN. Khi hai hôn nũa là cùng một lúc với quyết định tuyên và tuyệt thông, ĐC DuMaine lại hứa sẽ hủy bỏ nếu hai ông chấp nhận Cha Dũng làm chánh xứ. Là người công giáo, ai cũng hiểu rằng phần rỗi linh hồn quan trọng và quý hóa vô cùng đến nỗi toan thể thiện đang đều vui mừng khi một linh hồn được cứu rỗi. Vậy mà tại sao ĐC DuMaine lại coi phần rỗi linh hồn ngang hàng với chức vụ chánh xứ của một Linh Mục đã bị hàng ngàn giáo dân khinh bỉ về các hành vi bất trung, bất tín, bất nhân và bất nghĩa.

Saturday, August 23, 1986

San Francisco Chronicle

LETTERS TO THE EDITOR

Try Communication

Editor — Bishop Pierre DuMaine of San Jose, who seems to have gotten himself firmly entrenched in a power struggle with some of the Vietnamese community there, might do better to try his hand at communication rather than ex-communication.

EDWIN E. BARKER
Piedmont

Ý kiến của Một Giáo Dân Mỹ

Lá thư gởi đến Ông Chủ Bút.

Truyền Thông

Thưa Ông Chủ bút: ĐGM Pierre DuMaine của Giáo Phận San Jose dường như đã đi quá quyền hành của ngài trong cuộc tranh đấu mãnh liệt với một số người Công Giáo VN tại SJ. Ngài nên cố gắng rộng mở hai tay, ngài để TRUYỀN THÔNG, thay vì TUYỆT THÔNG với con chiên của Ngài.

EDWIN E. BARKER
PIEDMONT

Nhắn gởi Cha Dương

San Jose mùa hè, ngoài cái nắng gay gắt như thiêu đốt con người còn có thêm cơn sốt của cộng đồng công giáo người Việt của chúng tôi. Vì đâu còn sốt chẳng thể nào thuyên giảm sau một thời gian dài hành hạ cộng đồng này. Có phải vì con người và con người chưa thể cảm thông nhau, nhất là cảm thông trong tình yêu Chúa.

Buổi chiều khi nắng vẫn còn nhảy nhót bên những lá cây. Tôi đèn họ Đạo để nhìn nhà nguyện nhỏ bé này đã phải im lìm, đứng giữa sân mà nghe lòng mình mang một nỗi buồn.

Rồi bỏ quê hương đã là một nỗi xót xa, nhưng bây giờ nhìn những người cùng màu da tiếng nói đan tâm hạ nhau bằng những thủ đoạn tâm thưởng, còn muốn phiến trong tôi còn âm ỉ hơn. Tôi buồn khi thấy một người tu hành như cha Dương vẫn còn ham danh cố vị, không tử bỏ một hành động, âm mưu nào nếu xét thấy có lợi cho mình - để bội bạc người từng nâng đỡ mình và nhất là để được về làm chánh xứ ở đây. Tôi buồn vì thấy Cha Dương không có khí phách của kẻ trượng phu. Chẳng lẽ người không thấy xấu hổ sao? Tôi hình dung ra cảnh cha đứng nói chuyện với ĐGM rằng: "Bầm đức cha, tuy chúng nó xua đuổi con, không nhận con, con sẽ bằng mọi cách để về đến nơi, nếu mà... nếu mà Đức cha giúp con một chút." Tôi không biết khi quyết định theo Chúa, cha có thật sự hứa sẽ quên mình mà chẵn dất đoàn chiên không? Hay cha hứa rằng cha sẽ phân tán đoàn chiên khắp nơi cho khỏi bận lòng chẵn dất? Thật sự tôi đã buồn lại còn then với người bản xứ. Họ nhìn người Việt gấu ở nhau mà cười. Cha ơi người Mỹ họ bình nhau là lẽ thường tình, còn cha, Cha là ai? Cha là người gì mà lại thô ò với người Việt? Cha không thích lập Giáo Xứ VN cha đã từng không thích sinh hoạt với người Việt, vậy cha về đây làm chi? Cha muốn chung tôi hội nhập vào đời sống Mỹ, đi lễ Mỹ. Vậy cha quên tiếng Việt rồi sao? Cha muốn mình dứt bỏ đi đi vắng, lại muốn chúng tôi quên đi cội nguồn, mà cha cũng đã thật sự quên đi xứ Hà Tĩnh nghèo khó của cha rồi sao? Đáng buồn. Tôi muốn nói cho cha rõ điều này, dù đã là công dân Mỹ, dù có tên Mỹ, dù có nói tiếng Mỹ thông thạo tới đâu, người ta cũng khó lòng mà che dấu cái màu da vàng, cái mũi tẹt, và cái dáng dấp nhỏ bé của mình. Tôi thật thường hại cho những ai đã can đảm quên đi những hình ảnh thân thiết của quê nhà. Và tôi cũng tiếc thay dất quê hương đã nuôi lớn những người con bội bạc.

Lạy Chúa ước mò của chúng tôi nào có cao xa. Chúng tôi đã mất mát quá nhiều, gió đầy sau bao năm tháng gây dựng ngôi nhà nguyện nhỏ bé ấp ủ biết bao tình thương của Chúa. Đến đó chúng tôi được an ủi như nhìn thấy lại quê hương mình. Nhưng nay Chúa có thấy không? Chỉ vì chút tự ái nhỏ nhen, chỉ vì muốn phô trương uy quyền, người ta nay linh này mai linh kia, hết cảm này đến cảm kia. Chúa được giao dân nhận làm cha chánh xứ mà đã muốn lạm dụng quyền hành như vậy, thử hỏi khi về được rồi mọi sự sẽ ra sao? Không, sẽ không bao giờ chúng tôi nhận một người cha thiếu nhân tử đức độ như vậy.

Có thật cha không hiểu những gì chúng tôi nói trong ngày 9;8 vừa qua tại nhà thờ chánh tòa? Một là cha không có tai, hai là cha không hiểu chủ NO có nghĩa gì như vậy tiếng Mỹ của cha đâu có rành hồ cha. Và bây giờ tôi đã hiểu cha hơn qua chiều thu bảy rồi. Chắc hẳn cha sung sướng vì lễ tấn phong không bị hủy bỏ, cha sung sướng vì có 70 cảnh sát vô trang tận răng để bảo vệ cha và ngài DuMaine. Chúng tôi có làm gì đâu mà cha lo lắng quá vậy, có lần cha đã tuyên bố cha có thể từ vì đạo mà, và lại chúng tôi đến với tay không và tiếng nói của mình, vậy cha sợ gì? Cha tưởng lễ tấn phong xảy ra trong hỗn loạn, ồn ào như vậy có ý nghĩa làm chẵn? Cha tưởng năm cái micro của ca đoàn kia có thể át bớt tiếng nói của chúng tôi chẵn? Cha đã lầm rồi, tiếng nói của chúng tôi đã vang dội khắp nơi, cha và ĐGM khó lòng che lấp được "Cái nhóm nhỏ" mà cha thường dùng để ám chỉ chúng tôi có gì phải sợ mà cha phải có cảnh sát bảo vệ. Cha có cảm thấy thoải mái không khi có hai ngài cảnh sát đứng quay lưng về phía bàn thờ. Cha có yên tâm không khi cửa nẻo đã được khóa chặt, muốn vào nhà thờ phải được xét hỏi, lục lọi kỹ lưỡng. Cha có cảm thấy lương tâm mình yên ổn không sau buổi lễ tấn phong la lũng này? Riêng tôi, tôi buồn cười cho buổi lễ khôi hài này lắm cha ạ. Bên ngoài lục lũng cảnh sát được lệnh cản trở hàng ngàn giáo dân, lại dùng thêm thủ thuật đánh người, bắt người để làm một cuộc trao trả con tin. Phàm người tu hành thường xem cái chết nhẹ tựa lông hồng, có đâu như các ngài. Chúng tôi người trần tục ăn nói hay hành động sai trái còn cảm thấy bứt rứt, huống chi các ngài là người tu hành đã đặc đạo, người Chúa sai đến chẵn dất đoàn chiên lại có hành vi của vị bạo Chúa. Thưa ĐGM, ngài nghĩ gì khi nhìn vào người thanh niên bị bắt trong xe, nguyện rửa anh ta hay cầu nguyện cho anh ta. Ngài theo Chúa mà thiếu lòng nhân tử đức độ, ngài theo chúa mà có hiểu tình yêu là gì không? Ngài có biết người thanh niên đó chỉ muốn nói lên tiếng nói của con tim mình, người con gái yêu đuối kia chỉ dùng mảnh giấy đề nghị lên ước muốn của mình. Ngài có nghe tiếng khóc của chúng tôi khi nhìn bạn mình bị hành hung và bắt lên xe? ĐGM ơi, ngài hãy lắng nghe tiếng con chiên ngài nhiều hơn nữa, hãy cảm thông dù chúng ta khác màu da. Nỗi xót xa bằng hoàng lăm tôi ngân ngó. Thánh đường đã bị những âm mưu nhỏ nhen, thủ đoạn nhất làm ô uế. Thánh đường được phòng bị bởi cảnh sát... Vẫn là lúc đó, trong nhà thờ chắc các ngài đã mỉm cười tự mãn, ngài đã thành công trong việc tấn phong cha Dương với tiếng vỗ tay của những người KHÔNG PHẢI LÀ GIÁO DÂN TẠI SAN JOSE. Vinh dự gì một chút danh lợi phù du, hỏi

cha Dường. Ngăn mắt sẽ phải hở với trời, cúi mặt thẹn với đất. Làm chi để tiếng xấu mãi ngàn sau. Tôi mong cha đừng vì tử ai nữa, hãy nên nhớ mình là người tu hành, đừng nghe lời tăng bậc xúi dục của kẻ tiểu nhân, đừng nhớ đến lời của loài quý, chúng đang đưa cha vào cảm dỗ của danh lợi của xa hoa. Tôi đã mệt mỏi vì những suy nghĩ về cha, tôi còn ngần ngẫm hơn khi nhìn thấy các sớ với nét mặt đặc thặng, đi đứng ngoe nguẩy không có chút gì hiền dịu của kẻ tu hành mà tôi đã từng gặp năm xưa khi học giáo lý ở quê nhà. Phải chăng đời sống vội vã này làm chột các ngài đánh mất đi sự tốt đẹp của riêng mình. Nói buồn đang lẽ làm tôi mệt mỏi, nhưng không chúng tôi vẫn ngồi bên nhau cùng cầu nguyện cho ngày mai. Chúng tôi thật sự không muốn mất đi nhà nguyện và cái khuôn viên nhỏ bé này. Bởi vì có đẹp đây đọc kinh cầu nguyện xem lễ, hay trò chuyện với nhau trong tịnh thân Chúa, bạn sẽ cảm động như tôi khi nghe chú T. hát. Bạn sẽ khóc như tôi và bạn sẽ hiểu tình cảm giữa những con người cùng màu da tiếng nói đậm đã đến mức nào.

Tôi mong cộng đồng Công Giáo VN tại San Jose này sẽ đoàn kết mãi dù trong sóng gió hay yên bình, đừng để mình bị lung lạc bởi những bài báo rẻ tiền, của những người không hiểu gì về nội bộ của chúng ta nhưng muốn lên mặt thầy đổi. Chúng ta làm việc theo chính lương tâm của chúng ta, chúng ta chịu trách nhiệm trước Chúa những việc chúng ta làm, chúng ta không cần những kẻ giả hình cầu nguyện cho chúng ta. Và điều tôi thiết tha mong mỏi là dù ở nơi nào trên trái đất này, xin đừng ai quên rằng quê hương vẫn là người mẹ mong con trở về. Khi đó không một ai trong chúng ta phải hồ thẹn với quê hương ngàn đời yêu dấu.

NHƯ AN

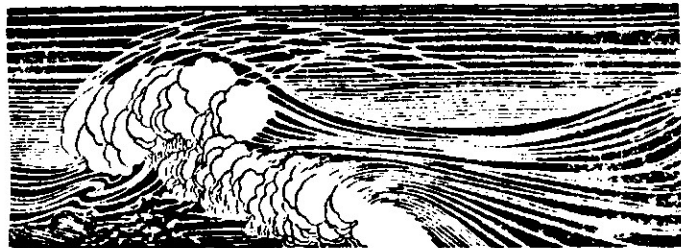
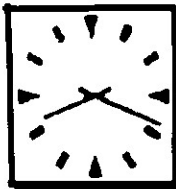
Thu

BỨC HỌ NGHỊCH THƯỜNG

*Khi tôi tới ngôi Giáo đường của Mỹ,
Trong đầu tôi đầy ý tưởng lạc quan,
Hy vọng có được một lần diện kiến,
Đấng Bề Trên, người lãnh đạo tinh thần,
Ai cũng tưởng rằng được hôn chiếc nhẫn,
Trên ngón tay của một vị Chủ chăn.
Tôi hình dung cảnh diễn ra trước mắt,
Ngài đến với dân cũng giống Đức Cha Bình.
Tôi đứng giữa mấy ngàn người nao nức,
Đội trong chỗ người đến để cung nghinh!
Chiến ngậm hết cả khi trời hy vọng,
Chủ chăn về, nắng ảm sười lòng chiến!
Nhưng tôi bỗng trở thành người định kiến,
Mất đi bao niềm vui sướng trong lòng.
Xe Ngài phóng như con tàu vũ trụ,
Nửa van dân chúng hừng ngàn ngò nhĩ!*

*Ngài xuống xe tiến vào nhà mặc áo,
Ngài vội vàng ra hành lễ tân phong,
Thật dị kỳ của nhà thờ đông lại.
Ờ nhà thờ, rạp hát giống nhau không?
Cảnh sát trong ngoại đều thi hành nhiệm vụ,
Họ khám từng người chui kẻ hở vào trong.
Tôi vô vọng không thể nào len lõi,
Trong hay ngoại nào có khác gì nhau!
Tôi thăm thí ngục nhìn trời cao vội,
Chưa ờ! Có bao giờ con thấy cảnh này đâu!
Mỗi cảnh sát dẫn một con chó lớn.
Cảnh nghịch thường ai cũng thấy hoang mang!
Những con chó cắn xua vàng đủ tợn,
Đã làm nhiều em bé khóc óa lên!
Tiếng người nói xen tiếng người âm ả:
-Hắn là Ngài không cho Xứ Thế Nhân,
-Ngài bắt dân đầu hàng vô điều kiện.
-Ngài huy động nhiều cảnh sát võ trang,
-Chắc hẳn Ngài không sợ gì tai tiếng!
Tôi lại nghe cả những tiếng thăm thĩ:
-Ngài vốn dĩ là con người thực tiến,
-Hai con tin đánh đổi lấy Ngài đi!
Vi lúc đó có hai người bị bắt,
Cảnh sát thi hành nhiệm vụ bắt con tin.
Ngài đàn áp chúng ta bằng vũ lực,
Ngài lại còn đem vợ tuyệt thông ra,
Ngài ép ta phải đầu hàng chấp nhận,
Rước ông cha vừa được tân phong về.
Vợ tuyệt thông Ngài sẵn sàng hủy bỏ!
Phân rỗi linh hồn nửa vạn kẻ no nê!
Tổ phụ ơi! Vườn Địa Đàng vô lờ!
Kể từ khi con rấn rĩ tai Bà!
Ngài đã thấy bầy chiến không có chủ,
Ngài ban hạnh thắm mấy vợ tuyệt thông,
Vợ tuyệt thông đổi một cha sớ mới!
Đổi với Ngài như thế tức là xong!
Tôi nhỏ lại một mùa hè đỏ lửa,
Giặc đốt nhà cháy xém cả tim tôi!
Tàu thủy tôi tiến ra ngoại Cửa Việt,
Nghe Ba lẽ hội nghị rồi mù trời,
Khấp địa cầu ai ai đều cũng biết,
Kissinger và Việt cộng ngồi chung!
Hiệp định "Da Beo" gán cho ta thò áy,
Địch và ta sao lại ngủ chung giường?
Chuyện sống chung với một phở đống lảng mạn,
Để bọn này cưỡng bức chúng ta mau!
Chuyện ép ta ngủ chung giường cộng sản,
Chuyện nghịch thường, cả thế giới lo âu!
So bức họa những ngày xa xưa ấy,
Với bây giờ nào có khác gì nhau!
Những ngày ấy ta thăm đôn hiềm độc,
Của bản tay phù thủy bọn ma đầu!
Những ngày ấy khổ đau bao xiết kẻ!
Quần dân ta bị Mỹ miếc đôi lứa.
Kẻ thù nào cũng làm điều gian dối,
Chiến tranh mà hòa hoãn tất nhiên thua!
Bà học ngày xưa về vấn đề trao đổi,
Bà học này chẳng có khác ngày xưa!
Dân biết rõ và đã từng phản đối,
Chuyện phỉn phở đăm phàn ở đâu môi!
Dân biết rõ những ý đồ đen tối.
Của những tên lửa phàn đã lâu rồi.*

THIỆN HẢI.

GIỜ CỦA SỰ THẬT

Bài của Việt Đạo

Giờ đã đi. Hồi chuông ấy báo động tất cả chúng ta để nhất loạt thức tỉnh lương tâm con người đứng vào phía của sự thật. Vì phía của sự thật là phía của Thượng Đế. "Ta là Sự Thật ... là Sự Sống". Chúa Giêsu đã qua quyết như thế và tôi có thể đoán chắc với các bạn rằng phía của Thượng Đế là phía của những kẻ chiến thắng. Lời Thánh Vinh tụng ca lên, mỗi buổi kinh chiều: "Nếu Chúa ở bên tôi ai có thể làm gì với tôi"

Các bạn thân mến,

Người viết những dòng này ở cách các bạn 2,500 dặm nhưng từng theo dõi sinh hoạt tôn giáo mà cảm phục. Những tâm tình nung nấu chịu đựng phẫn nộ, tất cả hành động xây dựng, mà các bạn không chỉ là một công tác đáng tán thưởng mà chính là một mẫu gương sáng lạng ngạn đời phải ghi nhớ.

Thế này có đúng không? Các bạn đã nung chảy da mồ hôi chảy dài, tâm lũng gù xuống để đi hái ớt, lượm trái cây xây dựng nên một nơi thờ phượng Thiên Chúa như tổ tiên ta đã từng chăm sóc nguyên câu sớm tối mỗi khi tiếng chuông từ đỉnh tháp gọi đoàn chiên tụ lại với Cha nhân lành. Các bạn có nghĩ rằng đó là hành động hợp ý Chúa chăng?

Thế có phải không? Khi các bạn muốn nâng cao địa vị một nơi thờ phượng cho có một bản sắc pháp lý để các sinh hoạt thêm mức độ nồng thắm đậm đà. Các bạn có bao giờ tưởng rằng ước muốn như vậy là một trọng tội không?

Vậy cái gì đang xảy ra cho các bạn hôm nay nó không phải là hợp ý Chúa, nó cũng chẳng hợp đạo làm người... các bạn đã phản ứng, hà tất các bạn sợ rằng đã sai quấy phần nào?

Tôi muốn hô lớn với các bạn một câu như những tiếng quả quyết của 130,000 những vị tiến bối của chúng ta đã cap đảm đồng dạc tuyên bố trong ngục tù nước mắt, chết chóc rằng:

Chúa Giêsu là Sự Thật.

Và Sự Thật chỉ có một và các bạn đang nắm giữ sự thật ấy. Sự thật ấy là "Nước Cha Trại Đền" các bạn đang làm cho Nước Cha vướn rộng lên đỉnh cao. Các bạn đang khước trưởng cho "Vinh danh" của đạo ấy được quang lâm bốn phương trời.

Nếu có ai không đứng vào phía sự thật thì Phúc âm đã xếp họ vào con của sự tối tăm, con cái của gian dối. Các bạn có biết ai là cha đẻ của đời tra? Thưa đó là Satan. Và Satan đang làm Satan giới làm. Satan quyền lực lắm. Satan có thể len lỏi vào hàng ngũ lãnh đạo, vào các linh mục, giám mục, hồng y của chúng ta

Thánh Phaolô vững vàng khuyến khích: "Anh em không phải chống đời nhân sinh mà kháng cự lại mãnh lực của tà thần, tâm tối". Đừng nghi rằng các bạn đang đương đầu với người này kẻ kia mà hãy định ninh tâm niệm câu: những ai sống trong sự gian dối, những ai đi tìm sự chia rẽ họ chính là tay sai của Satan.

Có ai nghĩ tôi đang vu không chụp mũ họ để quên đi lời khẳng định của Satan ngày trước. Satan nói với Đức Giêsu đang đứng trên tường thành thủ đô Giêrusalem: "Nếu ông bái phục tôi, tôi sẽ cho ông tất cả thế gian này". Thế có nghĩa thế gian này thuộc quyền của Satan đây chứ. Tôi cũng chẳng ngại ngần nói huynh toác cho các bạn rằng Satan cũng có địa vị trong Giao Hội đây. Và chúng cùng lòng hành kinh khủng. Nhất là thời đại này khi mà đạo lý nhiều nhường, bác ái thiếu xót, người trên hà hiếp kẻ dưới một cách trắng trợn, nghe đến rợn người, phải không các bạn?

Một người đầu tắt mắt tối ngược xuôi với đoàn chiến chân ướt chân ráo tới vùng trời xa lạ này để kiếm một mảnh đất tủa thân mà hun đúc cho một ngôi nhà Chúa thì bị coi là phá vỡ sự đoàn kết, thiếu tinh thần hòa giải, thiếu khả năng xây dựng cộng đoàn rồi phải ra đi như một kẻ tú tú trong một cảnh hoang lạc tiêu điều thảm khốc mà thấy lòng mình như ngậm ngùi thường thay cho lòng người phụ bạc, cho mắt đời trắng đen giao tra.

Ấy thế thì sao một kẻ lộn ném đá đầu tay, nguy tạo hồ sơ truyền đơn xui xiêm dùa nịnh lại được đặt nên "bản thờ" tôn kính. Tôi mừng tủa phũ đây là thế giới của ma vương chủ, không còn chỉ là thánh thiêng, thần linh nữa. Tôi cứ bỏ vợ mà đắm chiêu vậy đó. Miệng làm bầm như niềm tụng kinh hôm: Lạy Đấng Tối Cao, xin xua đuổi ma vương.

Ma vương! Tôi mới tìm ra ngôn ngữ này khi Satan thực sự nắm giữ vai chột trong trận chiến Thiên Ác đang ngày một khốc liệt. Satan thành "đế vương" thực rồi. Satan ngự trong đền thờ của Thiên Chúa. Satan điều hành cờ cầu hạnh phúc của Giáo hội vậy đó. Điều này không đúng trong mọi lúc thì ít nhất trong nhiều lúc. Trong "số nhiều" lúc kia có cái "một lúc" của các bạn.

Khi tà ma ám hại, ta dùng nước thánh mà trừ bùa phép của chúng. Khi tâm tối bậy ra trăm mưu nghìn chước thì ta dùng ánh sáng mà lột tẩy nó. Khi nó dùng quyền bính mà áp đặt, ta phải dùng công luận mà tiêu diệt vọng âm khi của nó.

Manh hơn nữa ta phải xin một vị linh mục khôn ngoan có đạo đức có can đảm có mà mở sách ghi những kinh thiêng có sức vạn năng mà trừ quỷ. Nhưng kinh này linh mục nào cũng biết những lễ kẻ rết thì số quỷ nó vất nên không dám đọc đến bao giờ.

Giáo hội Công Giáo còn có phép này khá lắm, đốn sỏ những ma tác dụng hải hùng. Bạn có muốn biết không? Chẳng mới lạ gì những khi hữu sử bạn đã quên mặt. Đó là cam đèn cháy sáng và lam như sau:

—Hỏi: Có trừ bỏ ma quỷ không?

Các bạn phải đồng ứng.

—Tủ bớ

Lại có tiếng vang lớn hơn

—Có trừ bỏ mọi việc của ma quỷ không?

Các bạn cũng phải ập theo:

—Tủ bớ

Và tiếng lại tiếp:

—Có trừ bỏ mọi sự sang trọng của ma quỷ không?

Các bạn nói cho thật to:

—Tủ bớ.

Nên của các bạn sẽ sáng hơn nữa và bạn truyền ánh sáng lấy lưng ấy cho những người khác để họ cũng thắp sáng sự thật, truyền bá sự thật và sẵn sàng chết cho sự thật. Bạn có muốn tôi nói gì thêm nữa chẳng? Phải! đây là một câu nói thật hy vọng chứa chan ánh sáng, một câu nói của Thầy Chí Thánh:

“Sự thật sẽ giải thoát chúng con”.

Thật vui rằng:

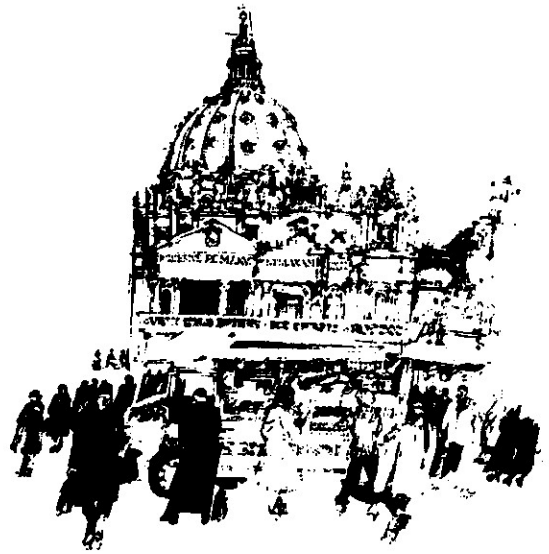
Bản tin Chính Nghĩa đang làm công việc soi sáng sự thật. Những người chăm sóc cho tờ Chính Nghĩa hãy hành diện vào công cuộc xây dựng cho Đức Kitô và đang góp phần làm cho câu nói của Chúa có sức thu hút vạn năng: “Sự thật sẽ giải thoát chúng con”.

Bao lâu chúng ta còn bị ám ục ghen ngạo, bao lâu chúng ta còn bị ngục tù áp bức, bao lâu chúng ta còn bị gian dối xáo trá bao vây thì bấy lâu công tác của ta vẫn chưa hoàn thành, Chúa Giêsu vẫn còn khắc khoai bởi vì niềm tin chúng ta vào Ngài vẫn còn ở độ yếu ớt:

“Các con hãy tin ở Thầy vì Thầy đã thắng thế gian”.

Nếu Chúa Kitô có bị thế gian nguyên rủa tước lột, dứt điểm thì đây là dấu hiệu khởi đầu của cuộc chiến thắng đang tới. Ke viết tâm tư này chỉ có một ao ước cho các bạn chiến thắng. Cho Satan thua chạy và cho nước Chúa ngày một quang vinh.

Texas 8-14-86

BÊN NÀO CÓ ĐA SỔ

Những thuộc hạ của ĐGM DuMaine thường nói đi nói lại nhiều lần là những người chống đối việc ĐGM bỏ nhiệm Cha Dường làm Chánh Xứ Họ Đạo VN chỉ là một thiếu sót nhỏ. Có vẻ ĐGM đã tin họ vì chẳng những Ngài đã bỏ nhiệm Cha Dường mà còn tán phong Cha trong một nghi lễ công cộng. Chẳng may, nghi lễ này đã trở thành một cảnh tượng hỗn loạn, có nhiều người biểu tình ồn ào và nã, bảy chục cảnh sát có chó đứng bao quanh nhà thờ, nơi có cuộc tán phong đang diễn ra.

Nếu những thuộc hạ của ĐGM tin rằng họ đã nói sự thật với ĐGM (chỉ có một thiếu sót chống đối) thì tại sao họ không trình với Ngài ra lệnh tổ chức một cuộc trưng cầu dân ý như Ủy Ban Chấp Hành cộng đồng đã đề nghị?

Cho dù ĐGM có thành công trong việc áp đặt Cha Dường vào Họ Đạo Công Giáo VN đi nữa thì người ta cũng vẫn tự hỏi: Cha Dường có thể giúp ích gì cho giáo dân một khi giáo dân không muốn Cha làm chủ, chiến, không kính trọng Cha và không hợp tác với Cha. Tôi sợ là Cha Dường sẽ thất bại trong nhiệm vụ mới này và cái đó có thể là lý do để ĐGM giải tán Họ Đạo.

ĐGM DuMaine đã ra và tuyệt thông cho những người lãnh đạo Công Đồng Công Giáo VN, cho rằng những người này đã dẫn giáo dân đi sai đường và chống lại lệnh ĐGM. Vậy ĐGM cũng nên ra và tuyệt thông cho những thuộc hạ của Ngài vì họ đã nói xuyên tạc về giáo dân với Ngài, cô lập Ngài khỏi giáo dân và ngăn cản không để Ngài nghe và thấy sự thật. Điều đó đã làm cho Ngài hiểu lầm giáo dân và coi thường tâm cam của giáo dân.

MARY BÍCH-HẢI

HÃY TỈNH THỨC

Khi đọc "The Valley Catholic" của Giáo phận San Jose xuất bản vào tháng 9, 1986, người ta phải suy xét về những câu văn mà ĐGM Pierre DuMaine đã dùng để suy đoán về tương lai của Công-Đông Công Giáo Việt Nam tại San Jose.

Trước hết, mãi vào năm 1984 khi ĐGM DuMaine gởi một văn thư cho các linh mục VN để bàn về các vấn đề mục vụ cho Giáo dân VN và Trung Tâm Mục Vụ, Ngài nói rằng: "Chính sách tổng quát mà tôi theo đuổi được mô tả rõ ràng hơn cả theo phướng diện những gì mà chúng ta có bên phận phục vụ" (Chính Nghĩa số 5, trang 12). Theo văn thư tiếng Anh Ngài viết: "The general policy I am following is best described in terms of the people we must serve." ("The Valley Catholic", September, 1986, p. 5). Vậy thế nào là "mô tả rõ ràng hơn cả?" Thế nào là "best described?" Khi suy xét những lời lẽ này, người đọc có cảm tưởng là không còn có gì có thể tốt đẹp hơn về những gì mà ĐGM DuMaine đã (và đang) đưa ra. Đó là sự phân chia gia đình những người VN thành ba thành phần hay ba nhóm người — gia, trẻ, và thiếu nhi (CN số 5 trg. 5). Chính sách này được đưa ra với lời kết luận rằng: "Tôi tin (believe) rằng tất cả ba nhóm người kể trên đều cần, ở các mức độ khác nhau sự giúp đỡ trong việc tham gia hoàn toàn về đời sống bị tích và sống đạo sốt sắng của giáo xứ địa phương của họ" (CN trg. 5). (Xin đọc biên bản tiếng Anh ở "The Valley Catholic", September, 1986, p. 5). Xuyên qua những lời kết luận này, người đọc đã nhìn thấy sự xác quyết đã thành hình trong tư tưởng của ĐGM DuMaine. Và người đọc đã không lấy làm ngạc nhiên khi ĐGM DuMaine tuyên bố chính sách của Ngài không thay đổi.

Nhưng vào năm 1985, khi những buổi họp được tổ chức ở Trung Tâm Công Giáo (lúc ấy chưa phải là Đặc Xứ) và ở các nhà thờ như St. Lucy và Our Lady of Peace, những gì mà ĐGM cho rằng là "mô tả rõ ràng hơn cả" hay "best described" đã không còn mang đựng những ý nghĩa của nó. Căn cứ vào những lời của Cha Tổng Quản Terrence Sullivan là người đại diện cho ĐGM DuMaine người ta nhận thấy có sự thay đổi. Cha nói: "Cần phải có một nơi để người VN có thể cử hành các nghi thức đặc biệt trong một khung cảnh mang sắc thái của nền văn hóa họ." (There needed to be a place where Vietnamese people could have special celebrations in a cultural setting...) ("The Valley Catholic" Sep., 1986, p. 5.) Đó là lý do đưa đến việc thành lập Đặc Xứ Nữ Vương Các Thánh Tử-Đạo vào ngày 16 tháng 11 năm 1985.

Ở đây, người CGVN có dám lạc quan nhìn về những kết quả gặt hái được như tử không có gì họ đã xin được một Trung Tâm Mục Vụ, rồi sau đó xin được một Đặc Xứ không? Câu trả lời là không vì có những đủ kiện đang được suy ngẫm:

Thứ nhất là sự chậm trễ thi hành lời hứa ban Đặc Xứ cho người VN của ĐTGM John Quinn. Có người lập luận rằng: Trong một giáo phận mới (San Jose) với một ban lãnh đạo mới với nhiều khó khăn dồn dập, việc thực thi lời hứa này không thể thực hiện ngay chong được. Nếu thế tại sao ĐGM DuMaine không cho Giáo dân VN biết đến bao giờ Ngài mới thi hành lời hứa mà cứ để giáo dân VN nghi ngờ Ngài trong sự tuyệt vọng đợi chờ? Tại sao Ngài chỉ cho sau khi hai vụ tuân hành trước nhà thờ Chính Tòa của Giáo dân VN, những người muốn nói lên sự bất mãn của họ đối với Ngài.

Một điểm quan trọng nữa là uy tín của ĐTGM Quinn và ĐGM DuMaine đã gắn liền vào lời hứa ban Đặc Xứ cho người VN. Nhận thấy sự cần thiết về mục vụ và nguyện vọng của Giáo dân VN là chính đáng, ĐTGM Quinn đã chấp thuận thỉnh nguyện của giáo dân và ĐGM DuMaine phải thi hành. [Biên cô năm 1979 khi Iran bắt giữ các con tin tại tòa Đại Sứ Hoa Kỳ tại Iran giúp chúng ta hiểu được sự quan trọng của một lời hứa của một vị tiên nhiệm và sự cam kết thi hành lời hứa này của một người kế vị. Để đánh đổi sự tự do cho các con tin người Hoa Kỳ đang bị giam giữ tại Iran, Tổng thống Jimmy Carter đã hứa hoàn trả lại cả trăm triệu bạc cho người Iran. (Số tiền này lúc trước đã bị phong tỏa khi hai quốc gia có chuyện bất hòa). Và lời hứa này đã được tôn trọng bởi Tổng Thống Ronald Reagan là người kế vị Tổng Thống Jimmy Carter]. So sánh việc này với sự việc đã xảy ra cho CĐCGVN tại San Jose, người đọc tất hẳn tìm được một câu trả lời cho câu hỏi là ĐGM DuMaine có nên "chậm trễ" thi hành lời hứa của ĐTGM Quinn đối với giáo dân VN không.

Lại một điểm quan trọng khác là khi được phỏng vấn bởi ký giả Roberta Ward của "The Valley Catholic," Cha Sullivan có nói rằng, "việc thi hành các Thánh lễ tại các giáo xứ địa phương không có ý định chia rẽ Công-Đoàn Công Giáo (VN) nhưng là để thỏa mãn nhu cầu cần thiết của Giáo dân VN tại địa phương." (Father Sullivan pointed out that having Masses at the territorial parishes mentioned "is not done to divide the community but rather to meet needs more on a local level." Câu trả lời trên đây là đúng không ai chối cãi. Thế nhưng những người có thẩm quyền thuộc Tòa GM và Giáo xứ Maria Goretti đã vô tình hay cố ý cho phép Giáo-Đoàn-Đông-Tâm được thành lập ngay sát bên Họ-Đạo-NVCTTD. Được biết Giáo-Đoàn-Đông-Tâm là một thực thể biệt lập và tách rời khỏi Đặc Xứ NVCTTD, và nó không được coi như một hội ái hữu thuộc về Đặc Xứ. Do đó sự chia rẽ đã thành hình từ ngày Giáo-Đoàn-Đông-Tâm được thành lập.

Thêm vào đó là sự chen ép về giờ giấc cử hành thánh lễ tại Giáo xứ Maria Goretti do các Cha VN thuộc Đặc Xứ NVCTTD đảm trách sự chen ép này bộc lộ khi một thánh lễ vào lúc 4:00 chiều ngày thứ bảy được tổ chức thêm, và thánh lễ này được giao phó cho một cha phó ở giáo xứ Maria Goretti đảm trách. Sau đó thánh lễ 6:30 chiều bị hủy bỏ để các cha VN thuộc Đặc xứ không còn một ảnh hưởng đối với Giáo xứ Maria Goretti. Câu hỏi được đặt ra là tại sao một thánh lễ ít giáo dân tham dự và trái giờ giấc như thánh lễ 4.00 chiều lại không bị hủy bỏ trong khi đó thánh lễ 6:30 chiều lại bị. Như vậy Giáo Đoàn Đông Tâm được dựng nên với mục đích gì? Đông Tâm với cái gì? Và ở chỗ nào? Phải chăng đó là Đông Tâm chia rẽ, Đông Tâm phá hoại những ước mơ hiện hóa của những người Công Giáo tha hương những chân chính tại Giáo phận San Jose?

Lại một điểm nữa là cách xưng hô của tòa GM đối với Ban Chấp Hành của Công Đoàn VN tại San Jose. Trong quá khứ người ta thường nghe Tòa Giám Mục gọi Ban Chấp Hành là nhóm của Ông Thiên. Cách xưng hô này có một thâm ý gì không? Thưa: có, vì nó tỏ lộ một thái độ khinh miệt một cơ cấu dân chủ của Công đoàn CGVN. Mãi đến những ngày gần đây,

người ta mới nghe được đưng danh xưng của Ban Chấp Hành từ Tòa GM. Nhưng Tòa GM chỉ cộng nhân nó sau khi đã chú tâm giải tán nó. Đó là sự miệt thị và mỉa mai trắng trợn. Những sự miệt thị này không chỉ đồn gian giữa BCH của Đặc Xứ VN và TGM. Đó là một sự miệt thị đối với những lá phiếu và người CGVN đã bầu và tin nhiệm BCH. Nếu đã miệt thị và khinh khi như vậy thì những câu "Ta yêu thương các con lắm" không phải là nói từ đáy lòng của một người nào đó đã nói với giáo dân VN. Đó là những câu nói đầu môi chót lưỡi, không đáng tin cậy.

Sau khi duyệt qua một vài dữ kiện trên, kẻ viết bài này xin trở lại phần mở đầu của bài nhận định này, đó là: hãy suy xét những từ ngữ như là: "mở ra rõ ràng hơn cả" hay là "Tôi tin rằng..." Là một người thông thái và có nhiều bằng cấp, ĐGM DuMaine không thể dùng những lối lẽ thiếu suy xét, vì khi những văn tự viết xuống thì không thể bôi xóa được. Bởi thế việc ban Đặc Xứ cho người VN là một hành động bất đắc dĩ không phải là một hành động yêu thương. Vì nếu yêu thương thật tình thì không có những dữ kiện đã ban trên. Do đó người CGVN tại San Jose chờ nên mở ngủ và lỗ là đối với việc xin thành lập giáo xứ thể nhân vì ĐGM vẫn chủ trương chính sách của Ngài: Đó là việc hội nhập của người VN vào Giáo Xứ Hoa Kỳ càng sớm càng tốt.

Xin Đừng Chúc Ông

Cảm tác nhân đọc Lời Chúc Mừng Tân Chánh Xứ

Được tin Ông mới được thăng quan,
 Chúng cháu dựa nhau chúc mừng hàng.
 Trong nhà chúc bởi lòng xu ninh,
 Ngoài xứ khen vì dạ tỉnh toán.
 Khổ nỗi giáo dân đồng loạt đuổi,
 Hiềm vì Họ Đạo hết lòng ngán.
 Thế thì Ông chỉ xin chúng cháu:
 Im hơi lặng tiếng để Ông nhàn.

THỨC THỜI

LÒNG DÂN

Địa phân gây chi cuộc hi trường,
 Đền này thậm thoát mấy tinh sương. (*)
 Cầu khấn cả năm dâng thỉnh nguyện,
 Vạn nài suốt tháng giữ chay trường.
 Chạ Dương Chánh sở, điều vô lý,
 Thế Nhân Giáo Xứ, lễ bình thường.
 Nêu Trên thưởng dưới như Ngài nói,
 Sắc lệnh kỳ ngay để tỏ tường.

THỨC TẾ

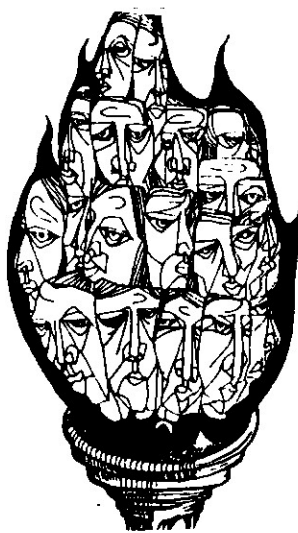
(*) trích "Thăng Long Thành Hoài Cổ" của Bà Huyện Thanh Quan

MỞ MANG NƯỚC CHỨA

Họ Đạo mừng Cha với chữ "không",
 Chà cây Cha cú tức cành hồng.
 Nhà Châu khóa tiết ngưng tôn kính,
 Thánh Lễ dẹp ngay hết hiệp thông.
 Hôn quan Tang tề điều không tưởng,
 Rửa tội Xức dầu chuyện viên vông.
 Thế mà thử ngõ Cha minh xác:
 Nước Chứa mở mang Cha hết lòng.

THĂNG THỦNG

LÒNG GIÁO DÂN

Sau buổi lễ tấn phong của cha Duồng, lòng giáo dân ngày càng quyết tâm đề dâng lên thỉnh nguyện chính đáng: "NO FATHER DUONG". Sự bất tín nhiệm cha Duồng trong lòng giáo dân đã trở nên mãnh liệt đến mức độ giáo dân có thể hy sinh tất cả: tiền bạc, sức lực, thời giờ, công lao... và bất cứ điều gì cần thiết để tiếp tục dâng lên thỉnh nguyện trên. Bởi vì toàn thể giáo dân chân chính của họ đạo tin rằng: **KHÔNG, CÓ MỘT GIÁO XỨ, THỂ NHÂN THEO DUNG Ý NGHĨA CỦA NO, NẾU CÓ CHA DUỒNG.** Để trả lời câu hỏi: "TAI SAO GIÁO DÂN KHÔNG CHẤP NHẬN CHA DUỒNG?", Lòng Giáo Dân xin được ghi nhận một phần nào những nguyện vọng, tâm tư của giáo dân trong tuần vừa qua, và hy vọng có thể giải đáp những thắc mắc liên quan đến sự quyết tâm của giáo dân trong việc dâng thỉnh nguyện này.

Chỉ khi nào cả hai thỉnh nguyện: **THÀNH LẬP GIÁO XỨ THỂ NHÂN** và **KHÔNG CÓ CHA DUỒNG** được chấp thuận, thì Giáo Xứ Thể Nhân mới thực sự có cả hình thức lẫn nội dung. Nếu Giáo Xứ Thể Nhân được thành lập và vẫn còn cha Duồng, thì Giáo Xứ Thể Nhân chỉ là một mỹ từ và không có ý nghĩa gì là phục vụ cho giáo dân.

Sau đây là những lý do trả lời cho hai chữ "TAI SAO":

Trong ngày lễ tấn phong của cha Duồng, cha đã chứng tỏ cho giáo dân thấy cha **COI THƯỜNG NHÂN PHẨM** của hàng ngàn **GIÁO DÂN** chân chính. Cha coi thường tiếng kêu than, nguyện vọng, tâm tư của hàng ngàn giáo dân. Ngày lễ đã được cha tổ chức với những mưu mẹo để chặn giữ giáo dân không được vào nhà thờ.

Ngoài ra, còn có những hành động xấu khác mà một vài giáo hữu chúng con đã bị chính cha dụ dỗ lừa trước kia. Thêm vào đó, những vấn kiện chứng minh trong báo **CHÍNH NGHĨA** đã làm giáo dân tin tưởng rằng cha không có tình nghĩa với giáo dân, cha thích hành động trong bóng tối. Cha thích làm điều gì có lợi cho cha, mặc kệ tiếng than khóc của giáo dân.

Chúng con chỉ xin được có một giáo xứ nhỏ bé, chan hòa trong nắng ấm của **THIÊN CHÚA**. Chúng con không muốn cuộc đời chúng con phải luôn luôn canh thức để nhìn xem việc cha làm là trong bóng tối hay ngoài ánh sáng. Chúng con chỉ mong muốn một người cha chánh xứ mà chúng con có thể tin tưởng và trao trọn niềm tin yêu của chúng con.

Cha đã đánh mất đi hình ảnh tốt đẹp của một linh mục trong trái tim giáo dân. Xin cha hãy để cho cộng đồng chúng con được yên tâm. Xin cha hãy trả lại bình yên cho giáo dân Việt Nam.

Cha là người tách bẻ, chia phái thì bây giờ xin cha hãy khuyến bảo những người ủng hộ cha đừng viết thù nặc danh làm hại người lành, đừng bắt giáo dân đi phát thù nặc danh, đừng đặt ra những chuyện **LOAN NGÔN** trên báo chí để bôi xấu người thiện tâm, đừng phát truyền đơn ở nhà thờ Maria Goretti để nói xấu **Cộng Đồng Giáo Dân Việt Nam**, đừng đem hình ảnh của một vài giáo dân chân chính của **Cộng Đồng Giáo Dân Việt Nam** dán khắp nhà thờ Maria Goretti, với mục đích bôi xấu danh dự của những **Giáo Dân Chân Chính** và coi họ ngang hàng như những tử tội đang bị truy nã. Chúng con coi những hành động này tương tự như hành động quân dũ đòi xử tội Đức Chúa Giêsu Đấng là những hành động hen hạ của những kẻ yó lòng tâm. Cha còn **CHỮA ĐUỖ ĐẠO ĐỨC** để hướng dẫn những người tay chân của cha đi con đường **CHINH ĐẠO**, thì cha đòi bắt giáo dân đi đâu? Nhưng điều mà cha nên làm là dạy cho những người thuộc bẻ phái của cha biết thùng yêu và coi trọng nhân phẩm của các giáo hữu khác.

Giáo dân không muốn một giáo xứ mà chân móng của nó xây bằng bẻ phái, danh lợi, bạo lực, và lời giả nhân, giả nghĩa, tăng bốc, ninh bợ, lời bịa đặt độc địa, những hành động vô lương tâm chà đạp lên nhân phẩm con người mà cha và những người phe đảng của cha đã âm thầm hành động trong nhiều năm qua, và đã công khai lộ mặt trong thời gian gần đây.

Giáo dân không muốn một giáo xứ mà toàn thể giáo dân chân chính phải chịu áp bức vì sự lạm dụng quyền hành của cha chánh xứ, những người ngay lành phải uất ức vì không đủ miệng lưỡi để cãi chính những điều cao gian.

Toà Giám Mục tuyên bố trên truyền hình cha là "The Best" sau khi Toà Giám Mục chọn lựa. Nhưng họ quên nói rõ cha giỏi nhất về điểm gì, bởi vì **Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam** ở đây chỉ toàn thấy cha giỏi điều khiến phe đảng của cha đem chuyện không nói thành có, giỏi hại người, giỏi ninh bợ để được thăng quan tiến chức. Cha có biết rằng có người vì sự bịa đặt của cha mà bây giờ đang đau khổ trên giường bệnh, có vàng ở một nơi rất xa xôi không.

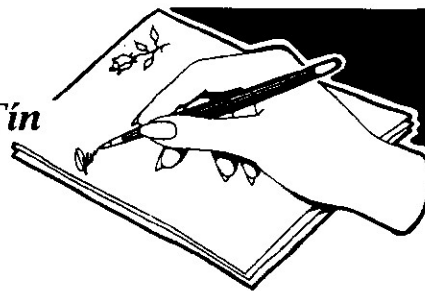
Chúng con khảng khái nói lên lập trường của chúng con: **KHÔNG CHẤP NHẬN CHA DUÔNG**, vì cha đã đánh mất lương tri của một linh mục, đánh mất trái tim biết thưởng yêu nhân loại mà **THIÊN CHÚA** đã ban cho cha. Chẳng lẽ cha muốn hơn 2,000 giáo dân noi gương cha làm những điều hại người như vậy sao? Cứ bắt ép giáo dân chấp nhận cha Duông là một sự cưỡng bức sẽ gây uất ức và phản nộ mạnh liệt trong lòng giáo dân.

Giả sử cha có làm lễ thì cha cũng chỉ thấy những băng "NO FATHER DUONG" nếu giáo dân không biết thanh lễ đó do Cha làm, hay chỉ thấy những hàng ghế trống không nếu giáo dân biết trước. Sẽ chẳng có giáo dân nào mới cha làm lễ cưới hay lễ đám ma vì toàn thể giáo dân sẽ tranh cha mà không buồn tham dự. Đó chỉ là những hành động có tính cách tiêu cực. Cha chắc không thể tưởng tượng được có những người vì quá uất ức, sẵn sàng chết trước của Tòa Giám Mục để Ngai cứu xét thỉnh nguyện của toàn thể giáo dân.

Quả đất đầu phải chật hẹp đến độ cha chỉ có thể tu trong họ Đạo nhỏ bé này. Con đường duy nhất mà cha có thể chiếm lại được sự kính trọng của hơn 2,000 giáo dân ở đây là chứng minh cho giáo dân thấy lòng biết hy sinh danh lợi của một vị linh mục bằng cách trả lại sự bình yên cho Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam chúng con. Xin cha hãy nhường cho cho một linh mục có tâm lòng quảng đại, có trái tim thưởng yêu để mọi giáo dân kính trọng thưởng yêu, kể cả những người theo cha và toàn thể giáo dân của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam.

BÍCH UYÊN

Thư Tín

Bà Hoàng thị Hùng, San Jose:

Cảm ơn Bà,

Chúng tôi đã nhận được thư của Bà cho biết tin về một người tự nhận là thành viên của Liên Hội Bắc Cali đã có những hành vi quá đáng đối với một giáo hữu của họ Đạo. Chúng tôi xin ghi nhận sự việc này. Tuy nhiên, chúng tôi chủ trương không phản ứng đối với bất cứ hành vi cá nhân nào xét ra không làm tổn thường quá đáng cho Chính Nghĩa của chúng tôi.

Cô Ly Lan, San Jose:

Đã nhận được bài "Cảm nghĩ của một giáo dân" của cô góp ý về hai bài viết đăng trên một tờ tuần báo tại San Jose. Ý kiến của Cô cũng chính là của chúng tôi. Nhưng chắc cô nhận thấy rằng cho tới giờ này, chúng tôi không muốn nhắc đến tên bất cứ một tờ báo hay ký giả nào muốn nhập cuộc. Hãy để họ làm công việc của họ theo lương tâm chức nghiệp của họ. Chúng ta nên lắng nghe quan điểm của họ. Còn theo hay không là quyền của mình. Tranh luận với họ là điều không nên và không cần thiết. Chính Nghĩa khác người là ở những điểm này. Chờ những bài viết kế tiếp của Cô. Cảm ơn.

THÔNG CÁO ĐẶC BIỆT

VỀ CUỘC RƯỚC CÁC CHÂN PHƯỚC TỬ ĐẠO VIỆT NAM

HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO TRẦN TRONG KÍNH MỚI TOÀN THỂ GIÁO DÂN ĐẾN THAM DỰ CUỘC RƯỚC CÁC CHÂN PHƯỚC TỬ ĐẠO VIỆT NAM ĐƯỢC CỬ HÀNH VÀO LÚC 6:00 GIỜ CHIỀU CHÙA NHẬT NGÀY 7-9-1986 TẠI NHÀ THỜ HỌ ĐẠO. KÍNH XIN QUÝ ÔNG, BÀ VÀ ANH CHỊ EM SỚT SẴNG THAM DỰ CUỘC RƯỚC ĐỂ CÂU NGUYỆN CHO HỌ ĐẠO ĐƯỢC BẰNG AN.

BAN CHẤP HÀNH

NGƯỜI XA GÓP Ý

Michigan, August 20, 1986

Bạn thân mến,

Từ miền ngủ hồ lạnh lẽo xa xôi, đã một tháng nay tôi vẫn luôn theo dõi những hoạt động và tiến triển của Cộng đồng CGVN tại diêm thổ sứ nóng San Jose, nơi mà gia đình bạn và rất đông đồng bào VN ta đang sống những ngày lưu lạc nơi đất khách quê người — nói mà, theo bạn cho biết có cái tên thật là thờ mộng và duyên dáng “Thung lũng Hoa Vàng” cùng với một danh xưng kỹ nghệ nữa là “thung lũng điện tử” — Có lẽ vì cái tên thung lũng điện tử, nên đồng bào công giáo ta ở đây mới gặp nhiều điều rắc rối phức tạp như những bộ máy điện tử nhiều cơ cấu, khi gặp trục trặc kỹ thuật máy móc, muốn sửa chữa hay ổn định, cần phải có những nhà chuyên môn lạnh nghề. Nhưng nếu gặp ông chủ y có tiền, dựa vào thế lực hay uy quyền theo kiểu độc tài Cộng Sản, mà chỉ thuê, muốn được những công nhân hạng xoàng, với những tên dốt công và cộng tác viên chỉ biết nịnh hót bộ đồ “thượng đội hạ đạ”, gặp ông chủ lại ngoan cố và bạo thù, thì tôi tin chắc rằng sớm muộn gì cái hàng của ông ta cũng phải đi đến chỗ phá sản và đóng cửa tiệm. Hậu quả là đám nhân viên và công nhân đó cũng lêu bêu, điều đứng.

À, thưa bạn, tôi mới nhận được một tin “sốt dẻo” là chiều 16-8-86 vừa qua, Đức GM DuMaine đã cố tình thực hiện cho bằng được cái dự định của Ngài là làm lễ tấn phong tấn Chánh Xứ cho Cha L.D. Đường tại một nhà thờ của giáo dân Mỹ với một lực lượng an ninh gồm cả chó săn canh sát rất hùng hậu và dữ tợn phải không bạn? Hình như có cả những đồng bào ta từ nơi xa xôi như ở San Francisco, Stockton, Hayward... gì đó cũng được phía Cha Đường mời về để ăn cỗ, góp mặt, dự phần cho thêm phần đông đảo và long trọng trong buổi lễ tấn phong được mô tả như là một buổi họp chợ: ồn ào, huyên náo và trò trên.. đã diễn ra một cách kỳ cục có một không hai trong lịch sử công giáo từ cổ chí kim!

Tôi cũng được biết thêm là cũng trong buổi chiều hôm lễ đó, trong lúc nhà thờ được cửa đóng then cài (canh sát cột dây các cửa kiếng) và chặn giữ các cửa ra vào với những con chó săn to lớn, dữ tợn sủa inh ỏi hòa lẫn với những tiếng phản đối “no, no father Đường” ... thì ở ngoài 2 người của cộng đồng đã bị canh sát bắt công tay và đẩy lên xe lam con tin để

kém chế sự phản nò và phản kháng của đồng bào ta, phải không bạn? Mà hai người đó là một thanh niên và một thiếu nữ với hai cái tên thật hay là Anh Dũng và Chị Trinh — Tôi không hiểu sao sự thể vô tình lại có thể xảy ra một việc rất ư là đặc ý, hợp lý hợp cảnh như vậy nhỉ?!... Tại sao Canh sát không vô trung hai người có cái tên là Anh Lưu chị Đường, Anh Sở chị Khanh hay anh Ngọ chị Dân, anh Sửu chị Mùi v.v., trong số hàng ngàn người hiện diện ở đó, mà lại bắt đúng anh Dũng chị Trinh — Hai cái tên của hai người đó, theo tôi nghĩ, đã vô tình nổi lên được tất cả cái ý nghĩa cao đẹp của mục đích đấu tranh mà cộng đồng CGVN tại San Jose đang theo đuổi. Ngọn cờ “chính nghĩa” luôn có uy, có dũng và được muôn người như một, một lòng, một dạ sắt son, trung trinh tiết nghĩa bao vệ và gìn giữ.

Hãy bạn chừa quên được những trang sử vàng của tiền nhân trọng lịch sử đấu tranh chống ách đô hộ ngàn năm của giặc Tàu phương Bắc và trăm năm đô hộ của giặc Tây. Những vị anh hùng liệt nữ của giòng giòng Việt con cháu Lạc Hồng vẫn muốn đời lưu danh kim cổ: gương anh hùng áo vải Lê Lợi đất Lam Sơn, Liệt Nữ Trưng Trắc, Trưng Nhị, dù là phận gái nữ nhi thường tình, nhưng cũng không quên nợ nước thù nhà hai vai gánh vác, đã một thời làm cho bọn xâm lăng tàn ác phải khiếp sợ và kính phục. Một cái dũng khác của Trần thu Độ, của Phan thanh Gian, của 13 vị liệt sĩ Yên Bái mà Nguyễn thái Học là biểu tượng.

Con nòi về chủ Trinh thì thật là quý giá. Câu “tam tông tử đức” xưa nay vẫn là thước đo giá trị của người phụ nữ VN dù ở nơi quê nhà đối khổ gông cùm, chống trong cái tạo, vợ ngoài xã hội vật lộn với cuộc sống hay ở nơi hai ngoại văn minh vật chất đủ thừa thì cũng thế — phẩm hạnh con người vẫn không thể thay đổi theo thời gian và không gian hay đảo lộn trật tự xã hội mà thượng đế đã an bài, xếp đặt. Gió dấy nơi đất khách quê người, chẳng phải nam nữ bình quyền hay “lady first” mà mình đã với tha long, buồng xuôi cái tiết hạnh, cái phẩm giá ngàn vàng e lệ kín đáo và duyên dáng để thưởng áy được!

Viết đến đây tôi lại chợt nhớ đến hai người đại diện của Cộng Đồng CG San Jose và của UBBVCL&HB cũng mang tên họ Trần. Tôi hy vọng và cầu nguyện cho mục đích cao cả và chính đáng của quý vị sớm được thành đạt và được luận an lành khỏe mạnh với ởn Thanh Linh soi sáng, để hoàn thành nhiệm vụ tốt đẹp mà mọi người CGVN trên khắp thế giới đang quan tâm, đồng thời cố nhiều nghị lực và nhiệt tâm viết báo “chính nghĩa” càng ngày càng phong phú cả về hình thức nội dung, ngõ hầu trong tương lai góp mặt luôn với đời, làm phong phú cho nền văn hóa dân tộc VN không bị mai một nơi xứ người, cũng như cho con cháu mai hậu không quên giòng giòng hào hùng bất khuất của dân tộc Việt Nam.

Thư đã dài, thôi tạm biệt. Nhớ biến thư và gọi báo “Chính Nghĩa” cho tôi nhé.

Thân mến,

Quỳnh Hương

1- TẠM NGỪNG ĐÓNG GÓP.

Hướng ứng lời kêu gọi của Ban Chấp Hành và Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình, toàn thể giáo dân thuộc Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo đã tạm ngưng bỏ tiền trong các Thánh Lễ cũng như gửi tiền đóng góp hàng tháng về Nhà Thờ Họ Đạo. Kết quả cho thấy rằng trong tháng 7 vừa qua tất cả số tiền xin được chỉ khoảng 750 đồng. Được biết trước đây mỗi tháng Họ Đạo đã thu được từ 7.500 đồng tới 8.000 đồng.

2- CÁC THỦA TÁC VIÊN THANH THÈ BI CAM TRAO MINH THÁNH CHUA.

Theo lệnh của Tòa Giám Mục, các thừa tác viên không còn được trao Minh Thánh Chúa cho các giáo dân nữa. Được biết trong Thánh Lễ lúc 3 giờ chiều Chúa Nhật ngày 24-8-1986 tại Nhà Thờ Most Holy Trinity, Linh Mục chủ tế đã đặt Minh Thánh Chúa trên 2 chiếc ghế dè giáo dân lên đón nhận.

Để chấm dứt sự kiện làm mất sự tôn kính Bí Tích Thánh Thê kể trên, xin Quý Ông bà anh chị em chỉ lên rước lễ khi có Linh Mục hoặc Thừa Tác Viên Thánh Thê.

3- VỀ VIỆC QUYÊN GÓP ĐỀ NHỜ LUẬT SƯ TRẢ LỢI TOA GIÁM MỤC TRONG DỰ TÍNH KIẾN TRÚC XUẤT GIAO DÂN.

Để ngăn ngừa Tòa Giám Mục dùng thủ tục pháp lý dè trực xuất giáo dân ra khỏi cơ sở Họ Đạo trong khi chúng ta đang là số hữu chủ thực tế. Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình đã kêu gọi giáo dân đóng góp dè chuẩn bị cho mục đích trên,

Chỉ trong 5 dêm (từ 25/8 đến 29/8) số tiền quyên góp được đã lên tới trên 7.300 đồng.

Đây là việc làm rất khích lệ cho thấy sự đoàn kết và quyết tâm của toàn thể giáo dân trong Họ Đạo.

Những cuộc quyên góp này được tổ chức tại các buổi họp hàng dêm. Nếu Quý vị nào muốn ủng hộ tài chánh vào công việc trên, xin vui lòng liên lạc với Bà Thoại điện thoại số 629-5938.

Đem CHÍNH NGHĨA
đề' thẳng hung
tân,
Lấy CHỈ NHÂN
mà thay cường
bạo.

đón
đọc
CHÍNH - NGHĨA

số
10
tuần
tối

THỜI KỶ VONG QUỐC

(Trích trong Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU của Tôn Thất Thiệt)

LTS: Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU do sử gia Tôn Thất Thiệt biên soạn và được nhà xuất bản Gió Độc ấn hành năm 3050. Đây là câu chuyện đã sử viết về một vương quốc xa xưa vào cuối thế kỷ thứ 20. Mọi chi tiết trong câu chuyện đều hoàn toàn có tính cách tưởng tượng. Tất cả mọi sự trùng hợp về địa danh, nhân vật và tình tiết đều không nằm trong ý muốn của tác giả.

(Tiếp theo kỳ trước)

THỜI KỶ LOẠN LẠC: TẤN CÔNG DOANH TUẦN GIAO LẦN THỨ HAI.

Sau cuộc đột kích lần thứ nhất thất bại, Tể Tướng XU UE VÂN tức tốc mở cuộc họp hành quân tham mưu quan trọng gồm một số võ tướng của Triều đình để tìm một chiến thuật khác khả dĩ đưa được Tổng Trấn LỘ DUNG vào Doanh TUẦN GIAO. Sau khi nghiên cứu tình hình và mở xê ưu khuyết điểm của cuộc tấn kích lần trước, Tể Tướng XU UE VÂN hoãn tất lệnh hành quân lần thứ hai với những chi tiết như sau:

—Giờ tấn công được ấn định vào khoảng đầu giờ Dậu cũng ngày tức là 21 tháng 7 năm Bình Dân 1986.

—Chiến thuật áp dụng: Nội công Ngoại kích. Tổng Trấn LỘ DUNG ra chỉ thị cho THAM MƯU BỘ của Ông xúc tiến ráo riết việc vận động quân chúng ủng hộ lập trường của Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA và LỘ DUNG làm hậu thuẫn cho đạo quân tấn công chánh. Nhóm dân ủng hộ này dưới sự điều động của LÊ GIA TRANG CHỦ, KHUYẾN NGÔN ĐÀU ĐÀ, VÕ CÓN TỬ TÀI, ĐEN HOA TẠC TỬ, TRANG CÔNG TÂN và một số thủ hạ đắc lực của LỘ DUNG sẽ lợi dụng buổi lễ tế thưởng nhất của người HOÀI QUỐC, xâm nhập trà trộn vào Trấn phủ làm hậu thuẫn cho cuộc nổi dậy chống lại nhân dân của BANG PHÒNG THỦ CHẶN LY VÀ THẠI BÌNH.

—Tể Tướng XU UE VÂN phong cho Phó Tể Tướng AU GAN BỘ kiêm Công Vụ Thượng Thủ làm Phó Nguyên Soái thống lĩnh đạo Hữu quân để giữ cảnh phài.

—Nữ Tướng TÌ MA LÍNH đặc trách XÃ HỘI THIÊN GIÁC được phong làm Phó Nguyên Soái điều động đạo Tả quân an ninh cảnh trại.

—Đích thân Tể Tướng XU UE VÂN và Tổng Trấn LỘ DUNG sẽ luân phiên thống lĩnh đạo Trung quân tấn công hướng chánh vào Trấn phủ. LIÊU TU SINH

chỉ huy toàn Ngự Lâm Quân chịu trách nhiệm an ninh cận vệ cho LỘ DUNG.

—Ngoài ra kế hoạch tấn công còn được sự yểm trợ an ngữ và mở đường của một lực lượng hùng hậu của SỞ CẢNH BỊ thuộc Vương Quốc THE TRẦN dưới quyền điều động của Tỉnh Báo Trưởng ĐU LẬT

Lúc bảy giờ Doanh TUẦN GIAO có một không khí tập nập khác thường. Dân chúng từ khắp nơi đổ về càng lúc càng đông cốt để nghe tít tít về cuộc phản công đánh bật LỘ DUNG vào buổi trưa. Họ say mê thích thú theo dõi diễn tiến của cuộc đột kích và lấy làm tiếc vì không được góp phần vào trận đánh kẻ trên. Tuy nhiên họ cũng nở nụ cười trong lòng vì biết rằng chẳng sớm thì muộn LỘ DUNG và đoàn tùy tùng sẽ trở lại vào lúc chiều tối. Như thường lệ, Phó Tổng Trấn CHANH NGUYỄN chủ tế cuộc lễ thưởng nhất vào giờ Dậu trong không khí ngọt ngào của một ngày vừa có biển đông. Trống lúc tề tề, dân chúng phát hiện lạc đặc một vài thủ hạ thần tin trong THAM MƯU BỘ của LỘ DUNG trà trộn vào đám dân đang dự lễ. Bạt thỉnh lĩnh có tiếng la to "Tổng Trấn LỘ DUNG đến". Thế là khung cảnh hỗn loạn diễn ra. Một số người như anh chớp phong nhanh ra công thành để quan sát. Nhưng đó chỉ là bao đồng giả. Cuối cùng buổi lễ được kết thúc một cách vội vã, không có bại hạt cũng như lời cầu Cầm Tạ như thường lệ để dân chúng từ đông kéo nhau ra giữ công thành.

Chỉ trong khoảnh khắc, tiếng võ ngựa dồn dập của đoàn quân SỞ CẢNH BỊ thuộc Vương Quốc TRAN THỂ àoạt tiến vào Trấn phủ. Trong y giáp màu đen vòi dầy đủ trang bị cho một cuộc cận chiến, họ bố trí quân ca trong lần ngoài Doanh TUẦN GIAO để ngăn ngừa một cuộc bạo động về vũ lực. Và giờ tấn công đã diễn. Cùng nhùng phục màu đen, có đeo thẻ bại trắng và ấn Tổng Trấn trên tay, LỘ DUNG cùng với XU UE VÂN oai vệ trên lưng BỐ ICH LONG CẦU chiến mã phóng như bay vào cổng Bắc của Trấn phủ. Lập tức trong một phản ứng nhanh nhẹn chưa từng thấy trong cổ kim chiến sử, hàng trăm người của phe chống đối tràn ra, vai sát vai tạo thành một bức tường ngubi dày đặc an ngữ công thành. Cùng với chiến thuật cổ hủ, tất cả mọi người đều giơ cạo và hô to khẩu hiệu "LỘ DUNG: bặc" vang động cả một góc trời. Dân chúng HỒ SINH gan do cùng kéo nhau ra quan sát một thế trận thật kỳ lạ chưa từng xảy ra tại Vương Quốc của họ bao giờ. BỐ ICH LONG CẦU của XU UE VÂN bị vây chặt không thể tiến lên được nửa bước. Cuối cùng cả bốn Võ Tướng XU UE VÂN, LỘ DUNG, AU GAN BỘ và TÌ MA LÍNH phải xuống

ngựa và bắt đầu cuộc thương thuyết. Giữa tiếng thet la chông đời của đoàn người, XU UÊ VÂN bắt loa kêu gọi dân chúng để cho LỘ DUNG có cơ hội làm Tổng Trấn một thời gian ngắn, nhưng tất cả đều đồng loạt bác bỏ và không chấp nhận LỘ DUNG với bất cứ giá nào.

Lúc bấy giờ, phe ủng hộ LỘ DUNG và THAM MUU BỒ của Ông ta thấy khi thế của phe chông đời cực kỳ mãnh liệt, họ liệu thế không làm gì được đành thúc thủ đứng dùm lại như mèo bị cắt tai dưới NỮ VƯƠNG-Dại. Bọn CẢNH BỊ thấy đám dân không có vẻ gì nguy hiểm về phương diện an ninh nên cũng đành đứng ngoài làm phông đá. Chung cuộc chỉ có LỘ DUNG mặt tái mét vì lo sợ và tức giận, đứng chịu trận giữa đám dân đang trận đay phan ưát. XU UÊ VÂN mặt đỏ tía tai cố gắng giải thích và phân trần nhưng dân chúng không nghe. Phó Nguyên Soai TÌ M.A LINH gián dữ đi đi lại lại trong khi Phó Nguyên Soai AU GAN BỒ lộ vẻ tuyệt vọng hoàn toàn.

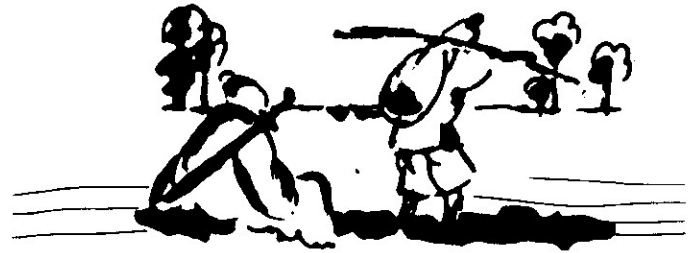
Nhìn vào lực lượng của phe CHÀN LY VÀ THAI BINH, người ta nhận thấy có rất đông anh hùng hào kiệt và nhân dân từ các Trấn. Trong số các KHA TRƯỜNG và KHA PHÓ có mặt BẢO TRÂM LUÂN của NAM HỒ SINH; HOANG NGOC CHUONG của MIEU PHA THACH; TRANG THE NGOC của ANH DUONG; TU MA Y và BACH THU THIEN SU của CAM BAO. Về các BANG, HỘI có ĐINH THIEU GIA của AU NHI ĐOAN nổi danh với ngọn đờn "MỘC TỤC CUỘC"; LIEN BA BA, Hội Chũ của HIEN MAU THIEN GIAO Hội: NGUON TRAN CUONG, Bang Chũ của TRANG NIEN BANG, hợp cùng với TRUONG VO HUYNH, cả hai số trưởng về thuật "SAT NHI TRUYEN THANH" xoay thọc vào lỗ tai của LỘ DUNG và quan quân triều đình. Phái nữ cũng góp phần không nhỏ vào cuộc chông cự ác liệt kể trên với sự xông xáo của THIEN TRANG PHU NHAN, TRANG THE NGOC PHU NHAN và nhiều phụ nữ khác. Ngoài ra còn có sự góp mặt của hàng trăm han tử, dân đinh đã mai danh ẩn tích từ lâu nay lại có dịp tung hoành ngang dọc.

Nhận thấy tình hình cực kỳ nghiêm trọng vì khi thế nhân dân càng lúc càng cao, Tỉnh Báo Trưởng ĐU LAT vội vàng yêu cầu Tế Tướng XU UÊ VÂN cho di tản chiến thuật. Trong khoảnh khắc, XU UÊ VÂN quyết định ra lệnh cho hai Phó Tổng Trấn ĐẬU LỬ và CHANH NGUYEN phải ra trình diện thượng cấp tại chiến trường. Bằng một chiếu thức cực kỳ hiểm độc, XU UÊ VÂN đẩy hai Phó Tổng Trấn lên lưng BỒ ICH LONG CẦU và cùng với LỘ DUNG, AU GAN BỒ phóng ra khỏi cổng thành, Bọn thủ hạ của LỘ DUNG rón rén lội dưng bóng tối chạng vạng cũng đào thoát khỏi sân Trấn phủ. Dân chúng reo hò, vui mừng hơn hờ vì đã hoàn toàn đẩy lui được cuộc tấn công vũ bão của LỘ DUNG. Tuy nhiên họ không dám được nói lo âu trước mặt vì sợ thất thoát của hai Phó Tổng Trấn ĐẬU LỬ và CHANH NGUYEN.

Màn đêm xuống dần trên Doanh TUAN GIAO những đám dân chưa chịu giải tán. Gió lạnh ở đầu bắt

chột kéo về. Một vài chiếc lá rụng bay bay trong gió. Gió càng lúc càng mạnh. Người HOAI QUOC bắt đầu thắm lạnh, thắm lạnh bởi trận gió trái mùa và thắm lạnh bởi lời hành xử lạ thường của những quan lại của một Triều đình có một Quốc Giao luôn luôn lấy TINH THƯỜNG làm nền tảng cho việc trị dân giữ nước. Xa xa tiếng trống sang canh buồn bã vọng về xen lẫn với giọng hò ru con của một người thiếu phụ HOAI QUOC:

"Hò ơi!... Ý dân là ý của Trời,
Thần quyền Thế lực mấy đời chuyển lay."

THỜI KỲ LOẠN LẠC: QUYẾT ĐỊNH THẮT NHÂN TÂM.

Rạng sáng ngày 22 tháng 7 năm Bình Dân 1986, XU UÊ VÂN ra lệnh hợp khẩn cấp với Tổng Trấn LỘ DUNG và hai Phó Tổng Trấn ĐẬU LỬ và CHANH NGUYEN tại Dinh Tế Tướng. Cả bốn vợ, quan đều mệt mỏi sau một đêm dài mất ngủ. XU UÊ VÂN mất ngủ vì bốp đầu nặn trán cố tìm một phương thức để đối phó với nhóm CHÀN LY và THAI BINH, LỘ DUNG thao thức năm canh vừa tức vừa sợ. Tức vì không thực hiện đúng lời tuyên bố trước ba quan tướng sĩ là sẽ cách chức BANG HANH SỰ khi vừa về nhậm Trấn, trái lại Ông bị chinh những người này đẩy ra khỏi công thành. Sợ vì đêm ngủ ngập chôn bị am ảnh bởi hình ảnh của một đám đông vừa hét vừa giơ cao bảng "LỘ DUNG, bặc". ĐẬU LỬ và CHANH NGUYEN trần trọc suốt đêm vì canh lạ nhà lạ nước khi bị bắt buộc ngủ đêm ở trang trại của người dân trong Trấn. Trong cuộc họp này, ĐẬU LỬ và CHANH NGUYEN không có ý kiến gì để phát biểu. Trái lại XU UÊ VÂN và LỘ DUNG đã đưa ra những giải pháp thật táo bạo. Và cuối cùng, một trong những giải pháp đã được ban hành: Đó là việc nghiêm cấm các nghi lễ được cử hành tại Nguyễn-Đường của Doanh TUAN GIAO.

Quyết định trên vừa được ban hành càng làm cho người HOAI QUOC thêm phẫn ưát vì việc cấm đoán các nghi lễ là một điều đã vượt quá sức chịu đựng của họ. Đối với người theo THIEN GIAO, tế tự là một hình ảnh thiêng liêng cao trọng thuộc về phần tâm linh không gì có thể thay thế được. Việc cấm đoán của Triều đình và LỘ DUNG là một điều không thể chấp nhận. Để phản đối với quyết định trên, BANG PHONG THỦ CHÀN LY VÀ THAI BINH phát hịch khắp nơi thông báo những biện pháp sau:

—Bảo tin cho Quan KHAM SAI của Đại Đệ GIANG PHONG-Đệ II và gửi Hỏa Túc Thủ cho chinh

Đại Đế xin cấp thiệp gấp.

—Mở chiến dịch ăn chay và cầu nguyện cho hai
thỉnh nguyện sớm thành công.

—Thực hiện những Tháp Tự Gia bằng gỗ cho
những ngày không có Hy Tế.

Tôi đọc hơn nửa, BANG PHÒNG THỦ CHÂN LÝ
VÀ THAI BÌNH cho bày thế trận “THÁP TỰ DI
HÀNH” chung quanh hoàng cung của Hoàng Đế
THẠCH ĐỐ MA tại THÁP TAM ĐĂNG. Sau đó trận
thế biến dạng và được bày tại Đền Thờ Vương Quốc ở
trung tâm phố thị của Đế đô HỒ SINH. “THÁP TỰ
DI HÀNH” là bài quyền thượng thừa của THIÊN SAI
GIAO CHU, đã áp dụng trong cuộc tử chiến cuối cùng
của Ngài với Ac Thân; và kết quả là Ngài đã chiến
thắng một cách vẻ vang. “THÁP TỰ DI HÀNH” là
hình ảnh của một đoàn người vai mang Tháp Tự,
tượng trưng cho sự đau khổ vất vả của cuộc đời, âm
thầm lăm lăm nổi đui nhau đi trong trận thế như một
con rắn khổng lồ uốn khúc luôn quanh Đền Thờ. Về
hình thức và tâm lý, đây là một hình ảnh biểu tượng
lực lượng bất bạo động. Về tâm linh, Tháp Tự Gia là
vũ khí độc nhất đã chế ngự được Tà Thần, và những
người vác nó đã thực hiện đúng lời căn dặn của
THIÊN SAI GIAO CHU: “Hãy bỏ mình vào Tháp Gia
mà theo Ta.” Một hôm LỘ DUNG phi ngựa chạy
ngang đám dân đang bày trận thế và rất lấy làm ngạc
nhiên vì số người đi hành trong trận thật đông. Ông
khiếp sợ ra mặt và vội yäng họp THAM MUU BỒ tìm
biện pháp đối phó. Đề họa giải thế trận “THÁP TỰ
DI HÀNH”, và nhất là đề tiêu diệt nhóm chống đối,
Ông tức tốc cho thành lập một đạo quân lấy tên là
Quân Tự Thủ Đức Tin Thiên Giao. Với lập luận
là BANG PHÒNG THỦ CHÂN LÝ và THAI BÌNH đã
đi quá xa trong lãnh vực tôn giáo, việc thành lập đạo
quân này là điều cần thiết. Ông dự định làm lễ xuất
quân cho đạo quân trên trong một cuộc lễ lấy tên là
Giải Hòa để che mắt Triều đình. Hoàng Đế THẠCH
ĐỐ MA và Tể Tướng XU UÊ VÂN có biết trước ý đồ
của LỘ DUNG hay không là điều mà các sử gia đang
cố tìm tài liệu. Sau khi xem thiên văn và nhật nguyệt
tuần hoàn, Ông đã chọn được ngày lành tháng tốt cho
ngày Tế Giải Hòa. Đó là ngày 9 tháng 8 năm Bình
Dần 1986. Ngày hôm ấy Tổng Trấn LỘ DUNG đã đi
vào huyệt sử của người HOAI QUỐC THIÊN GIAO
và cũng chính ngày này LỘ DUNG không thể n^h
quên được trên bước đường hoạn lộ của Ông.

THỜI KỲ LOẠN LẠC: SỨC MẠNH QUÂN CHUNG

Trước ngày buổi Tế Giải Hòa được tổ chức,
BANG PHÒNG THỦ CHÂN LÝ VÀ THAI BÌNH đã
ra yết thị cho toàn dân tây chay các cuộc hội họp và
tế tự do Tổng Trấn LỘ DUNG chủ xướng. Vì nghi
rằng lần này cũng như mọi lần, nhóm chống đối sẽ
không tham dự buổi Tế Giải Hòa nên LỘ DUNG đã
cho công văn đi khắp nơi mời mọi người về dự tế.
Bất thỉnh linh BẠC TRANG Han Tử và Giáo Học
THIÊN TRANG đối chiến thuật, phổ biến trong Hích
CHANH ĐẠO kêu gọi dân chúng về tham dự buổi tế
lễ trên cho thật đông để cầu nguyện cho những người
đồng đạo cần được bồi dưỡng Đức Tin. LỘ DUNG và
THAM MUU BỒ của Ông hát ngợi sa vào thế hoạn nạn
vì không biết phe chống đối sẽ làm gì trong buổi tế.

Trước đó một ngày, tức là vào ngày 8 tháng 8 năm
Bình Dân 1986, Ông lại cho thi hành thêm một quyết
định thật nhận tâm khác: Đó là việc cấm chỉ các Phó
Tổng Trấn cử hành các buổi tế tự tại các trang trại và
nhà dân trong các Trấn. Đồng thời Ông cho phong
tỏa cửa CHÂU GIA trong Nguyên Đường để ngăn
chặn việc thông hiệp thiêng liêng cao qui nhất của
THIÊN GIAO. Những quyết định thật nhận tâm vừa
kể của LỘ DUNG đã làm cho quả bóng đầy hơi
không còn sức dòn nên nứt vỡ tung.

Chiều ngày mùng 9 tháng 8 năm Bình Dân 1986,
người HOAI QUỐC từ các Trấn trong những bộ áo
quần sạch sẽ tươm tất, lũ lượt kéo về Đền Thờ Vương
Quốc. Có người đi thật sớm để hy vọng chiếm được
chỗ tốt trong Đền Thờ. Lúc bảy giờ LỘ DUNG và thủ
ha cảm thấy nao nung vì phe CHÂN LÝ và THAI
BÌNH đã tập họp đông đảo ngoài sức tưởng tượng. Họ
còn mang các băng hiệu bằng vải phản đối Hoàng Đế
THẠCH ĐỐ MA và LỘ DUNG về những quyết định
có tính cách áp bức tôn giáo nêu trên. Cũng như
thường lệ, Triều đình đã xin viện binh từ SỞ CANH
BỊ của Vương Quốc THẾ TRẦN đến giữ an ninh cho
LỘ DUNG và buổi tế. Sau khi cho đám Khuyển Ngao
(xem phần chú giải) đánh hơi lục soát khắp cả Đền
Thờ để tìm họa công và địa lỗi, bọn CANH BỊ cho
dân chúng tiến vào. Sau vài lời chào mừng trợ trợ
bằng ngôn ngữ HOAI QUỐC của viên Tổng Trấn
người bạn xứ, nghi thức tế tự bắt đầu. Bài hát Ca
Nhập Tế, được trôi lên với LIÊU TU SINH dẫn đầu
cuộc rước, kế đến là các Phó Tổng Trấn đi hàng đội
một: Quận Giáo Trưởng XA ĐẬU và Phó Tổng Trấn
ĐÔNG TAM NGUYỄN, Phó Tổng Trấn MÂY NGAN
và MAI KHANG (một Phó Tổng Trấn từ Vương Quốc
bạn ở phía Nam HỒ SINH), Phó Tổng Trấn ĐẬU LƯ
và CHANH NGUYỄN và cuối cùng là vị Chủ Tế, Tổng
Trấn LỘ DUNG trong bộ nhung phục đại lễ Thất
Phẩm màu xanh.

Vừa thấy LỘ DUNG bước vào Chánh điện, lập
tức cả ngàn người không ai báo ai đồng loạt hét
to: “LỘ DUNG: bác” vang dội cả Đền Thờ. Những
tấm băng kẻ hàng chữ trên được giở cao, tràn ngập
như hàng ngàn con bướm trắng lập lnh phản chiếu
ánh nắng chiếu vào từ các khung cửa sổ của Đền Thờ.
Tiếng la hét phản đối âm âm như sóng đại dương, rền
rì như những viên đại pháo thần công rớt vào chỗ
đứng của vị Tân Tổng Trấn. LỘ DUNG nét mặt ngờ
ngạc, thần thổ như người mất hồn, đã mấy lần cố
gắng làm Dầu Tháp Tự bắt đầu cuộc tế nhưng đều
thất bại.

Ông không ngờ cả ngàn người dân mà Ông định
ninh sẽ được cai trị trong những ngày sắp tới đang
cộng khai coi thường luật vua phép nước và chực
Tổng Trấn oai vệ của Ông. Ông xấu hổ quá, muốn
chạy trốn khỏi Đền Thờ nhưng công nào cũng bị phe
chống đối vây chặt. Ông muốn bay lên Trời để khỏi
thấy cảnh nhục nhã những môn khinh công “CÂN
ĐẬU VÂN” Ông chưa học xong. Ông muốn chui
xuong đất thì bài “ĐỒN THỜ QUYỀN” Ông chưa
thuộc. Ông muốn tàng hình thành mây khói thì cầm
nang “ÁO ANH PHÁP” Ông không bao giờ chịu

luyện tập. Ông muốn ngã chết lập tức thì nghe có tiếng thì thầm bên tai "Không, người phải sống; ăn đến oản trã." Cuối cùng không còn cách nào thoát hiểm, Ông lăm lăm lập đi lập lại hai tiếng "Tử Hải, Tử Hải" rồi đứng chết lặng tại bàn tế lễ giữa tiếng gào thét của dân chúng. Bấy giờ, Toàn Phong Vệ của BANG PHONG THỦ CHÂN LÝ VÀ THAI BÌNH phải hoạt động ráo riết, rải quân chặn các lối lên Chánh Điện để ngăn chặn những người qua khích và để bảo vệ cho LỘ DUNG. "HÓA TÂM ĐẠI HIỆP" TRƯỞNG VÕ HUYNH mở đường mau tiến sát lên Chánh Điện tuyên đọc "Cánh Cáo Thứ" trước mặt các Phó Tổng Trấn thuộc NHÓM YEM TRỞ của LỘ DUNG. Không khí vô cùng hỗn loạn. Bọn CẢNH BỊ được bao đồng trăn vào các cửa Đền Thờ để chờ lệnh xung trận. KHUYẾN NGỘN ĐÁU ĐA chạy lên chạy xuống như gà mắc đẻ, thỉnh thoảng lại thì thầm to nhỏ vào lỗ tai LỘ DUNG, đồng thời vận khi đàn điện, hà hơi tiếp sức, chữa trị cấp tốc những chỗ nội thương cho vị thủ lĩnh. Đám thủ hạ trọng THAM MƯU BỘ của Ông băng hoàng tìm chỗ ẩn núp hoặc "bỏ Thầy mà trốn đi hết". Nhận thấy nếu để LỘ DUNG đứng lâu giữa Chánh Điện sẽ gây thêm sự căm phẫn, viên Tổng Trấn người bản xứ vội ra lệnh cho LỘ DUNG và đoàn Tế lễ bước vào. Như một cái xác không hồn, LỘ DUNG thất thế bước xuống khỏi Chánh điện trong sự che chở của Toàn Phong Vệ thuộc BANG PHONG THỦ CHÂN LÝ VÀ THAI BÌNH.

Sử chép rằng: Sau khi cuộc lễ hoàn tất, những người lo việc quét dọn trong Đền Thờ đã nhặt được Ấn Tông Trấn của LỘ DUNG trong lúc nguy khốn đã đánh rơi mất. Lại cũng có người kể rằng: Vị Tân Tổng Trấn bị giao đồng tâm thần quá sức nên đã ngất xỉu và lúc về đã quên chỗ cột con chiến mã của Ông.

THỜI KỲ LOẠN LẠC: LÊ TRAO GUỒM TỔNG TRẤN:

Sau cuộc tử đấu tại Đền Thờ Vương Quốc là tuần lễ dương thượng của LỘ DUNG. Ông đã mất đi sự nỗ lực hăm hở của lúc ban đầu khi mời nhận chiếu chỉ Tông Trấn của Triều đình. Những lúc bị bắt buộc phải xuất hiện trước ba quân tướng sĩ, Ông đã tuyên bố rằng Ông không có tham vọng gì trong chức vụ Tổng Trấn của Doanh TUẦN GIAO, những vị Đức Váng Phục và Dạ Trung Thành với Đức Vua mà Ông phải liều chết lăn xả vào chôn đầu sơi lửa bóng ấy. Và sự tử nhiệm không còn là quyết định ở nơi Ông nữa mà tất cả đều tùy thuộc vào Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA.

Tể Tướng XỬ UÊ VÂN và Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA sau khi được phục trình tử sự về cuộc Tế Giải Hòa tại Đền Thờ Vương Quốc đã bị nhóm CHÂN LÝ và THAI BÌNH bẻ gãy, liền giân dụ triệu tập văn võ quân thần để tìm cách đối phó. Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA một mặt ra chỉ thị cho Tể Tướng XỬ UÊ VÂN tâu đặt một công văn hỏa tốc có dấu triện của Tể Tướng, tước bỏ danh hiệu THIÊN GIAO của BANG HANH SỰ và mặc nhiệm xem cơ cấu hành chánh này như một tổ chức THE TRẦN, vì đã ủng hộ phe CHÂN LÝ và THAI BÌNH. Mặt khác Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA ra chiếu chỉ sẽ áp dụng hình phạt tội đa của THIÊN GIAO là "TUYẾT THÔNG AN" cho hai thủ lĩnh của nhóm chống đối là BẠC TRẠNG HẠN TỬ và Giao Học THIÊN TRẠNG nếu hai Ông vận tiếp tục làm loạn và không thừa nhận Tổng Trấn LỘ DUNG. Đồng thời Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA vẫn cương quyết tiến hành Lễ TRAO GUỒM cho LỘ DUNG vào ngày 16 tháng 8 năm Bình Dân 1986 tại Đền Thờ ĐÔNG TÂM mặc cho sự chống đối càng ngày càng mạnh. Sự sạch đời sau đã cho rằng quyết định của Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA lúc bấy giờ là một quyết định chỉ làm thỏa mãn tự ái của Ông mà thôi, trái lại nó đã đưa cuộc biến động vào thế khó giải quyết.

BANG PHONG THỦ CHÂN LÝ VÀ THAI BÌNH và BANG HANH SỰ khi biết được quyết định của Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA liền hội họp quân dân suốt tuần lễ để tìm phương cách ngăn chặn Lễ TRAO GUỒM TỔNG TRẤN. Theo kế hoạch của BẠC TRẠNG HẠN TỬ, nhân dân thuộc phe CHÂN LÝ và THAI BÌNH sẽ tụ họp trước cổng Đền Thờ vào lúc sớm với hy vọng sẽ được cung nghinh Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA khi Ông ngự giá vào Đền Thờ. Họ sẽ sắp hàng trong vòng trát từ hai bên lối đi dẫn vào cổng chánh của Tiên đường và dự định dâng sớ yêu cầu đình chỉ Lễ TRAO GUỒM TỔNG TRẤN cho LỘ DUNG. Khi dâng sớ, tất cả mọi người sẽ quỳ xuống theo nghi lễ "THÂN TỬ BAI LONG NHAN" là hình thức tỏ sự tôn kính và trung thành của người HOAI QUỐC theo THIÊN GIAO. Nếu Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA vẫn cương quyết tiến hành ý định của Ông, họ sẽ tiến vào Đền Thờ để trả lời câu hỏi có thừa nhận Vị Tân Tổng Trấn do Hoàng Đế Chủ Tế đưa ra trong lễ nghi TRAO GUỒM. Tất cả mọi người đều thông suốt kế hoạch và bắt đầu kéo đến Đền Thờ từ đầu giờ Thân ngày 16 tháng 8 năm Bình Dân 1986.

Bấy giờ bọn thủ hạ của LỘ DUNG đã cho treo những băng vải trước cổng Đền Thờ trên đó kẻ những câu tụng hô Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA và chửi mắng LỘ DUNG sắp được chính thức sắc phong Tổng Trấn. Nhóm CHÂN LÝ và THAI BÌNH cũng trả đũa bằng cách cho giăng những băng vải với nội dung chống đối LỘ DUNG và chính sách độc đoán của Triều đình. Họ cũng cho phân phát cấp tốc Hịch CHÁNH ĐẠO song song với những băng giấy "LỘ DUNG; bác" để dùng trong lúc dâng sớ hoặc Lễ TRAO GUỒM. Dân chúng hai phe đến càng lúc càng đông và đứng thành hai nhóm riêng biệt. Nhóm ủng hộ LỘ DUNG chỉ có một số ít nên biết thân biết phận đứng lui vào một góc cạnh Dinh Tổng Trấn ĐÔNG TÂM. Đứng đặt vào tình

trạng báo động trước cả tuần lễ, Vương Quốc THẾ TRẦN đã điều động một lực lượng hùng hậu quân của SỞ CÁN H BỊ có sự tăng cường của bảy khuyến ngao tiến chiếm các công và lối đi dần vào Đền Thờ. Được biết chi phi chợ đăm quần CÁN H BỊ trong ngày Lễ TRAO GUỒM của Tổng Trần LỘ DUNG lên đến hai mươi hai vạn quan được trả bởi tiền thuế của người HỒ SINH.

Gần đến giờ hành lễ, nhóm ủng hộ LỘ DUNG sắp thành hàng tứ tay, năm chặt tay, tiến vào Đền Thờ giữa tiếng la ó của phe CHÂN LÝ và THAI BÌNH đang đứng an ngữ ở hai bên công. Bất thình lình bọn CÁN H BỊ thiết lập cấp tốc một hàng rào ngăn chặn lối vào công hậu và trọng chớp mắt, đoãn xa giá của Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA trên cơ LỘ DUNG phóng vào như anh chớp. Lý do là Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA đã bị bọn nin thần tấu trình rằng phe chống đối sẽ ném ứ khi yào Long thể của Ông nên Ông phải hủy bỏ cách thức đi hành quang minh chính đại như thường lệ. Thấy bài quyền "THẦN TỬ BẠI LONG NHAN" không có cơ hội biểu diễn, nhóm dân chống đối nhanh chóng tìm cách tiến vào Đền Thờ. Tuy nhiên vị cơ chí thị của Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA nên bọn lính của SỞ CÁN H BỊ đã tìm cách hoãn binh không cho họ vào ào ào như mong muốn. Bọn này đã cho lục soát từng người, một bắt kẻ nam phụ lão ấu thật chăm chạp cốt để giới hạn nhóm người chống đối lọt vào Đền Thờ. Hơn nữa họ tịch thạp tất cả hịch CHANH ĐẠO trong cơ những bạng giấy chống LỘ DUNG, và vất vào một xô. Cho đến giờ hành lễ chỉ có một số ít cấm tử quan của phe CHÂN LÝ và THAI BÌNH lọt được vào bên trong mà thôi.

Khi đoàn tế lễ gồm các Tổng Trần và Phó Tổng Trần người HỒ SINH cùng như người HOÀI QUỐC và Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA bước vào Chanh điện thì nhóm cấm tử quan của CHÂN LÝ và THAI BÌNH bắt đầu phản đối la hét dữ dội. Thế là bọn CÁN H BỊ phía bên ngoài liền khóa chặt tất cả các cửa Đền Thờ và không cho một ai vào nữa. Nhóm Nhạc công của Đền Thờ phải tập trung tất cả sự chú ý để khỏi hát sai nhịp những cuối cùng cũng đành thất thủ. Nhóm chống đối mặc dầu không có người chỉ huy nhưng cũng đã tử động thích ứng với tình thế; họ tràn lên chiếm cứ các lối đi dần lên Chanh điện và đồng hát to bài "LỘ DUNG: bặc" theo một điệu dân ca HỒ SINH mà họ đã tập trước đó mấy ngày. Bọn CÁN H BỊ lập tức làm thành một hàng rào an ngữ, lưng quay lên Chanh điện, mặt hướng xuống đối diện với đám đông ngăn ngừa bạo động. Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA đã nhiều lần định làm dấu Thập tự bắt đầu cuộc lễ nhưng bị tiếng la hét ngăn lại. Các Tổng Trần và Phó Tổng Trần đều bị giao động tâm thần nặng nề không còn tập trung tử tưởng vào cuộc lễ nữa. Cuối cùng Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA cố gắng giữ vẻ bình tĩnh và bắt đầu Nghi Lễ TRAO GUỒM. Sau khi trao áo mũ, cân đai và chìa khóa tượng trưng Doanh TUẤN GIAO, Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA run rẩy đặt gươm lên vai vị Tân Tổng Trần không có dấu hiệu thuận nấy. Mặc dầu đã mặc những phục Thất Phẩm đầy cộm của ngày Đại lễ, chất thép lạnh của lưỡi gươm thấm qua lớp áo cũng làm LỘ DUNG rung mình. Trong cái

không khí hỗn loạn, ồn ào như một buổi chợ, phiến, LỘ DUNG chốt nghi, đến những ngày trước mắt. Theo lệ thường, Vị Tân Tổng Trần sẽ mua gươm điện võ trước mặt ba quan tượng sĩ để xác nhận chủ quyền lãnh thổ. Phan Ông, cơ lẽ sẽ không bao giờ có dịp đi hết chiếu dầy tiền của Đổng Guồm Giông Họ LỘ trên phần đất của Doanh TUẤN GIAO. Tất cả những nghi thức trong Lễ TRAO GUỒM đều được diễn ra trong sự hồi ha cấp rập. Không một ai trong Đền Thờ có thể nghe được những lời đối đáp giữa Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA và vị Tân Tổng Trần. Buổi lễ mất đi sự trang nghiêm, long trọng, đồng tâm hiệp ý mà chỉ là những động tác cơ tình cách hình thức để chúng tôi quyền binh của một Triều đình mà thôi. Bảy giờ "HOA TAM ĐẠI HIỆP" TRUÔNG VÔ HUYNH trong chiếc áo vại màu nâu, mây độn sỏ như lông người HOÀI QUỐC, hiện ngang tiến lên giữa Đền Thờ như Kinh Kha sang Tần diệt bạo, hai chân dang ra theo "Ngao Nghê Tần", tay chỉ thẳng vào mặt Vị Chủ Tế, dùng thuật "Sát Nhị Truyền Thanh" lạnh lạnh: "Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA! Hãy lắng nghe tiếng thần dân của Ông." Tất cả mọi người của phe LỘ DUNG đều tức giận những không làm gì được. Cuối cùng nhóm cấm tử quan của phe CHÂN LÝ và THAI BÌNH bắt màn kéo nhau ra khỏi Đền Thờ, tra lai sự trống trải hoang tàn như tâm trạng của những người đang phò vị Tổng Trần bất hạnh.

Trong khi cuộc Lễ TRAO GUỒM diễn ra trong Đền Thờ thì bên ngoài hàng ngàn người vẫn tiếp tục la hét và hát bài "LỘ DUNG: bặc" vang dầy. Bọn CÁN H BỊ và bảy khuyến ngao đáng đáng sát khi an ngữ tất cả các lối vào. Nội khả xuất, ngoại bất nhập. Cuộc chống đối giằng co giữa quân của BẠC TRANG HÁN TỬ và bọn CÁN H BỊ kéo dài từ đầu giờ Dầu đến cuối giờ Tuất. Cuối cùng trong một lúc cố gắng khai thông con đường rút lui cho Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA và LỘ DUNG, bọn CÁN H BỊ đã dùng "CUÔNG BAO PHÁP" bắt ngờ ha độc thủ hai người của phe CHÂN LÝ và THAI BÌNH. Đó là NGŨ HỮU DÔNG, Truông nam của BẠCH THỨ THIÊN SƯ thuộc Trần CẨM BAO và TRINH CỐ NƯƠNG, Ai nữ của THĂNG LONG NỮ TUÔNG của Trần VUU SÓN. Quân CÁN H BỊ lợi dụng tinh thần bất bạo động của nhóm chống đối bất thình lình dùng đoạn cốn thực mạnh vào chân thuy của NGŨ HỮU DÔNG, đồng thời xông vào trời chặt hai vị anh hùng nú lưu của CHÂN LÝ và THAI BÌNH, và ném vào "tử xa". Về sau Tình Bao Truông ĐU LÁT của SỞ CÁN H BỊ đã thưởng lượng với Hao hân HỒ QUANG NGUYỆT của phe chống đối là sẽ phong thích hai người kẻ trên nếu dân chúng hứa sẽ không ném ứ khi yào đoãn xa giá của Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA và LỘ DUNG. Hành động đần ạp trắng trợn này đã gây cảm phẫn tột cùng trong lòng người HOÀI QUỐC và hình ảnh uy quyền cao trọng của Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA trong phút chốc biến thành hình ảnh của một vị vua độc tài chuyên chế.

Tục truyền rằng ngay chính đêm TRAO QUOM TÔNG TRẦN, trời đất đã xảy ra những hiện tượng lạ lùng chưa từng thấy trong lịch sử nhân loại. Sấm chớp nổi lên khắp nơi, dạt dạt rung chuyển cực mạnh. Trời đổ mưa như thác. Gió thổi điên cuồng vũ bão làm sập đổ đến dãi đình thờ trong các Trần. Sóng thần tử HOA BÌNH ĐẠI DƯƠNG cuộn cuộn kéo vào đập mạnh vào chân núi của bờ biển HỒ SINH. Mọi người đều run sợ, tiếng khóc than nổi lên khắp nơi. Người HOAI QUỐC lo sợ cho NGÀY THỀ MẠI. Họ kéo nhau ra đứng trên những ghềnh đá cao sát mé biển hướng về cô quốc than khóc thảm thiết. Bấy giờ có một Lão Đạo Sĩ râu tóc bạc phơ, tay chống gậy trúc, vai vác một con dê nhỏ mỡ mỡ ăn hiện trên nền trời đen thẫm, chóc chóc lấp lóe ánh chớp. Lão Đạo Sĩ đứng do dự hồi lâu rồi bất thình lình ném mạnh con dê xuống lòng biển cả. Lập tức sóng biển thôi gào thét, mưa dứt hạt, gió ngừng thổi và trời đất trở lại quang đàng như không có gì xảy ra.

Chú thích: Khuyên ngao là một giống vật bốn chân được nuôi trong nhà để lo việc canh gác và bảo vệ cho gia chủ. Giống vật này có một đặc tính là luôn luôn trung thành với người nuôi và chỉ làm theo lệnh của chủ không cần suy xét. Riêng đôi với một số người HOAI QUỐC, khuyên ngao còn được xem là một món ăn bổ dưỡng trong những gia đình bình dân, đó là món Mộc Tồn. Trại lại đôi với dân HỒ SINH, khuyên ngao là một giống vật được biết đến và được sự bảo vệ tối đa, có khi còn trọng hơn người. Đó là một nét tiêu biểu nhỏ của sự khác biệt về phong tục tập quán giữa hai dân tộc ở hai bờ Đông và Tây của HOA BÌNH ĐẠI DƯƠNG. Tuy nhiên đến thế kỷ thứ 25 thì giống khuyên ngao không còn xuất hiện trên mặt địa cầu nữa. Theo tài liệu của các nhà Sinh Vật Học được phổ biến tại Viện Nghiên Cứu "TIỀN TRINH NHÂN LOẠI" vào đầu thế kỷ thứ 30 thì có giả thuyết cho rằng: Bất cứ một sinh vật nào trên mặt địa cầu cũng đều bị chi phối bởi Luật Đao Thái. Trong cơ thể của khuyên ngao có một loài vi khuẩn cực mạnh có khuynh hướng phát triển nhanh chóng trong cơ thể của con người. Sau bao nhiêu thế kỷ chung đụng với nhau một số người đã bị nhiễm loại vi khuẩn ấy cho nên có những hành động tương tự như giống vật bốn chân này. Vì con người có thể làm những công việc của loài khuyên ngao nên về sau giống vật ấy không còn được trọng dụng nữa và dần dần bị mai một. Đó là nguyên nhân đưa đến sự tuyệt chủng của giống vật khôn mà không ngoạn này. Trong các cuộc khai quật đồ cổ ở đầu thế kỷ thứ 30 tại những vùng thuộc Vương Quốc HỒ SINH, người ta đã tìm thấy hài cốt của những người có một thời đã nhiễm vi khuẩn khuyên ngao ● (Còn tiếp)

HÒA BÌNH, CÔNG LÝ các ông ơi,
Tôi, Ông xa la sao nở chổi?
Lý lờm ăn tiền ông hiệu chưa?
Nhất lá vàng rơi, lá vàng rơi!

Chủng trình của tôi sáng chang chang!
Âm mưu tiếm đoạt cái ngai vàng.
Sao lại ngây thơ, khờ khạo thế,
Xúi tôi tử chức, chẳng đa mang.

Lễ ngày mừng 9 tháng 8... tây,
Mục đích phổ trưởng với ai đây?
Ủy Ban Bảo Vệ Đức Tin ấy,
Cũng Hội Đồng chuột ra mùa may!

Tuy chẳng được ai tín nhiệm bầu,
Can chi chuyên ấy, có gì đâu?!
Vốn đã trầy trầy thêm lở loét,
Đã chết ai chữa? Củ cù nhậy.

Lại ngày 16 tháng 8... dương,
Lỡ leo lừng cọt, ắt phải cứng.
Mặc dân la ó, dấu cần biết,
Nắc thang danh vọng, ấy lẽ thường!

Không tham khi chết cũng ra ma,
Lỡ thua làm giặc, thắng làm vua.
Xin Ông, xin chị im mồm hô,
Để tôi khăn áo thử một "phù".

Nếu thắng, thân tôi phi cái thân,
Lỡ thua "lạnh búa" mặc toan dân.
Sống chết mặc bay, tiền "mỏ" ăm,
Giáo Xứ hay không, "mỏ" chả cần!

Vô phúc các Ông, nếu "mỏ" về,
Khẩn trương giải tán Hội Đồng kia.
Phooc mẽ ề kịp dân nâng... bị,
Vật vả các Ông, "mỏ" để huê!

LÊ THỊ NHƯ HOA